

DARBININKAS

Vol. LXXXIII, Nr. 27
Liepa - July 3, 1998 Penktadienis-Friday

PERIODICALS
Postage paid at Brooklyn, N.Y.

341 Highland Blvd.
Brooklyn, N.Y. 11207

Kaina
\$ 1.00

LIETUVOJE
ir apie
LIETUVĄ

KĄ GALI INTELEKTUALAS ŽINIASKLAIDOS SRAUTE?

Šiuolaikinė visuomenė vadina ma informacine visuomene - informacijos technologijų tinklai ir žiniasklaidos srautai yra persmelkę mūsų pasaulį. Kartais net kyla nuojauta, jog žmogus gyvena ar miršta tam, kad kokį kartą juo susidomėtų koks leidinys ar televizijos programa, pasiūlydama jam "pabendrauti su pasauliu". Savos bendravimo formos susiklostė "Internete", paverčiančios žmogų į nežinią siunčiamais standartinių sakinių laiškais. Žiniasklaida traukia, baugina, gundo ir atstumia, tačiau, nepaisant to, kaip mes į ją žvelgtume, - jos poveikio išvengti neįmanoma. Laikraštis, įprastos žinios ar kokia pamėgta programa yra tapusi civilizuoto vakariečio, sakyčiau, kūniškuoju požymiu, be kurio neįsivaizduojamas gyvenimas. Nuo žiniasklaidos daug priklauso tai, ką vadiname visuomenės savijauta ir savimone. Žiniasklaida skleidžia tam tikras vertybes, gyvenimo ir mąstymo stereotipus, įtvirtina vienus ar kitokias pasaulėvaizdines nuostatas bei politinius orientyrus. Visa tai nusėda žmonių sąmonėje, gal net labiau - pasamoneje, ir, jiems net nesuvokiant, susieja juos su esminėmis kuriama pasaulio vaizdo struktūromis - gyveniškomis, moralinėmis (tiksliau demoralinėmis, skatinančiomis vertybių reliatyvizmą), estetinėmis, politinėmis ir ypač vartotojiškomis. Žiniasklaida yra verslas, preke paverčiantis iš visų gyvenimo sferų gaunamą informaciją. Apdorojama informacija preke tam-

Vytautas Rubavičius

pa tik tada, jei žiniasklaidos organas yra "įtakingas", jei jis gali daryti (ar apsimesti, jog daro) vienokį ar kitokį poveikį politinėms galioms. Suprantama, tas poveikis priklauso nuo sugebėjimo gauti informaciją, tačiau ir informacijos gavimo galimybės priklauso nuo leidinio ar teleprogramos svorio. Svarbi ekonominė ir politinė informacija praslysta į spaudą tada, kada ji turi ką nors konkretaus nuveikti. Ir paskelbia tokią informaciją svarūs informacijos kanalai. Šiuo metu Lietuvoje tokių pavyzdžių galima matyti kasdien.

Žiniasklaidos srautą mes jaučiame kasdien, nors, be abejonės, nelabai išsivaizduojame žiniasklaidos poveikio mechanizmus, informacijos ir tiesos kūrimo technologijas bei to poveikio mastą. O ar jaučiame intelektualo veiklą? Ir kas yra tas intelektualas? Dažniausiai tai žmogus, susijęs su akademiniais sluoksniais, rašantis ir svarbiausia - ši bei tą suprantantis (ar sugebantis apsimesti, kad suprantą). Ir dar - intelektualas jaučiasi šiek tiek atstovaujantis Europos intelektualinei tradicijai. Tas priklausomybės jausmas gali būti ir stipriau išreikštas, ir pašiepiamas - vis dėlto žiniasklaidoje dalyvaujantis intelektualas lyg ir tęsia tą moderniais laikais iškilusią šios išsilavinusios socialinės žmonių grupės misiją - aiškintis, kaip

sutvarkytas žmonių gyvenimas, kokie turėtų būti protingo ir moralaus valdymo principai, tikintis, jog tuos aiškinimus bei patarimus išgirs ir apsišvięt vadovai. Prieš kelis šimtus metų intelektualai ištis buvo visuomenės gyvenimo ir politikos ekspertai, patarėjai, darą didelį poveikį valdžiai. Šiuo metu jie taip pat gali dirbti kaip ekspertai įvairiausiose struktūrose, tačiau politinio poveikio jau nebedaro. Politinei valdžiai intelektualas geriausiai atveju gali būti reikalingas kaip grupės valdančių draugų nuotrauką sutaurinanti figūra. Pirmaisiais atgautos nepriklausomybės metais greitai praturtėję verslininkai kviesdavosi kai kuriuos intelektualus "pabūti kartu", už tą pabuvimą sumokėdami tam tikrą honorarą. Nors tie intelektualai manė (o gal tik apsimetė), kad mokama už jų protą ir kultūrą, kuri reikalinga naujai Lietuvai, tačiau viskas buvo paprasčiau: verslininkų kompanija šitaip publikos akyse įgydavo kultūrinį svorį, o jų svaiciojimais apie visuomenę - "liberalų" atspalvį.

Vis dėlto iliuzija išlieka - intelektualas stengiasi suvokti ir savo išvalgas pasakyti, nors nuo jo aiškinimų niekas nepriklauso, nes žaidimo sąlygas šiuo metu diktuoja kiti visuomenės sluoksniai. Tad ir norėčiau paryškinti kai kuriuos būdingus su žiniasklaida bendraujančio intelektualo bruožus. Pirmiausia - noras suvokti save ir aplinką, analizuoti savo laisvės ir nelaisvės sąlygas,

(nukelta į 2 psl.)

Dr. Algimantas Rimkūnas, Lietuvos Užsienio reikalų viceministras (d.), lydimas dr. Petro Anuso, Lietuvos generalinio konsulo New Yorke, birželio 12 d. apžiūrėjo Adomo Galdiko vardo galeriją ir svečiavosi pranciškonų vienuolyne Brooklyne, NY.

NEPRIKLAUSOMYBĖS AKTO SIGNATARAI GALĖS GAUTI PIRMOJO LAIPSNIO VALSTYBINĘ PENSIJĄ

Nepriklausomybės Akto signatarai turi teisę gauti pirmojo laipsnio valstybinę pensiją. Tai numatyta birželio 9 d. Seime pakeistame Valstybinių pensijų įstatyme.

Socialinės apsaugos ir darbo viceministrė Vilija Blinkevičiūtė Eltai sakė, kad tokios pensijos dydis yra keturios bazinės pensijos, šiuo metu tai yra 552 litai. Jos nuomone, tai yra pakankamai normali suma pagal dabar-

tines mūsų valstybės galimybes.

Naujajame dokumente taip pat numatyta, jog mirus signatarui, nepriklausomai nuo to, kad jis nėra sulaukęs senatvės pensijai skirti reikiamo amžiaus ar nėra pripažintas neigaliu žmogumi, jo šeimos nariai taip pat turi teisę gauti valstybinę pensiją, bet jos suma gali sudaryti ne daugiau kaip 20% nuo signataro žutės pensijos.

ELTA

EGLIŲ IŠKIRTIMAS ĮSKAUDINO LONDONO LIETUVIUS

Prie Lietuvių sodybos, esančios už 50 mylių nuo Londono, vidury dienos buvo nukirstos 23 eglės. Tai labai papiktino ir įskaudino Londono lietuvius. Šios eglės buvo pasodintos tuomet, kai sodybos vedėju buvo a. a. Juozas Lūža. Kai kurioms eglėms buvo daugiau kaip 30 metų. Prie Lietuvių sodybos buvo už-

veistas ir sodas. Tad dabar baiminamasi, kad nunyks ir jis. Hedlio parko administracija, at-sakydama i Lietuvos namų bendrovės kreipimąsi, kodėl buvo nukirsti sveiki medžiai, paaiškin-o, kad eglės buvo per tankiai susodintos, užstojo saulės šviesą plaukymo baseinui, todėl Miškų komisija leido jas nukirsti. LA

VYTAUTO DIDŽIOJO UNIVERSITETE - PIRMIEJI TEISĖS MAGISTRAI

Vytauto Didžiojo universitete birželio 19 d. išleista pirmoji teisės magistrų laida. 22 absolventams birželio 19 d. įteikti teisės magistrų diplomai.

"Didžiulių pastangų dėka po 58 metų pertraukos pratestos vieno garsiausių tarpukario Vytauto Didžiojo universiteto Teisių fakulteto tradicijos", - sakė diplomų įteikimo iškilnėse universiteto rektorius profesorius Vytautas Kaminskas.

Taip pat ši aukštoji mokykla šiemet išleido pirmąsias poli-

tologijos bei teatrologijos magistrų laidas. Iš viso 232 studentams įteikti 19-os studijų kryptių ir net 29 įvairių specialybių magistrų laipsnio diplomai.

Gausi bei įvairialypė šių metų bakalauro laida. Pagrindines studijas baigė 419 asmenų. Daugiausia - Humanitarinių mokslų fakultetą - 108, Katalikų teologijos fakultetą - 79, Biznio ir vadybos - 78, Socialinių mokslų - 55, Informatikos - 36, Menų - 32, Aplinkotyros - 31.

ELTA

ATLĖGO ĮTAMPA

"Lietuvos ryto" teigimu, per pastarąsias savaites atlėgo įtampa, tvyrojusi tarp Seimo pirmininko Vytauto Landsbergio ir ministro pirmininko Gedimino

Vagnoriaus. Dienraščio teigimu, įtampa tvyrojo nuo pat atnaujintos Vy-

riausybės sudarymo metų pradžioje. Prieš keletą dienų apie tai pranešė ir Vytautas Lands-

(nukelta į 2 psl.)

Vilniaus fontanai per vasaros karščius tampa puikiomis vaikų maudyklėmis

R. Šuikos nuotr.

LIETUVOS SANTYKIUS SU KAIMYNNINĖMIS VALSTYBĖMIS J. SOLANA VADINA PAVYZDINIAIS

NATO generalinis sekretorius Javier Solana birželio 17 d. susitikęs su Prezidentu Valdu Adamkumi aukštai įvertino konstruktyvią Lietuvos užsienio politiką, gerus santykius su visomis kaimyninėmis valstybėmis, vadinamas juos pavyzdiniais.

Kalbėdamas apie NATO plėtrą, Prezidentas sakė, kad Lietuva daug tikisi iš kitamet Washingtone vyksiančio aljanso aukščiausio lygio susitikimo, kuriame bus sprendžiamas klausimas dėl šios

organizacijos antrosios plėtimo bangos. J. Solana apsiribojo tradicine fraze, kad "NATO durys lieka atviros visoms norinčioms įstoti į aljansą valstybėms", nekommentavo galimybių pakviesti Lietuvą jau kitamet įstoti į organizaciją.

Maždaug dvidešimt minučių užtrukusiame susitikime NATO vadovas palankiai atsiliepė apie Lietuvos dalyvavimą taikdariose misijose Bosnijoje.

Lietuvos vadovas informavo

NATO generalinį sekretorių apie praėjusį savaitgalį įvykusį Rusijos užsienio reikalų ministro Jevgeniaus Primakovo vizitą į Lietuvą ir jo metu aptartas temas.

V. Adamkus ir J. Solana susitikime pasikeitė nuomonėmis apie tarptautinę padėtį. ELTA

DARBININKO
prenumerata
priimama
Tel. (718) 827-1351

Šu džiaugsmu ir pasididžiavimu
sveikiname
savo tarybos narę

VAIVĄ VĖBRAITE,

pakviestą Lietuvos Respublikos
Švietimo viceministrės pareigoms!
Linkime sėkmės

šiam svarbiame ir atsakingame darbe

Tautos Fondas

KĄ GALI INTELEKTUALAS ŽINIASKLAIDOS SRAUTE?

(atkelta iš 1 psl.)

socialinius bei ekonominius mechanizmus, nuo kurių tos sąlygos priklauso, atskleisti visuomenės būseną. Vieni intelektualai labiau skeptikai, kiti nepaniekina ir tradicinių vertybių, tretį rūpinasi net tautos tapatingumo išsaugojimu, kūrinių svarbesnis rodosi uždavins - modernizuoti visuomenę, kuo greičiau ją priartinant prie Vakarų pasaulio laimėjimų. Tačiau visi jie dar yra ištikimi, jog jų įžvalgos yra svarbios ir visuomenei, o šitai, sakytum, natūraliai susieja intelektualą su žiniasklaida. Yra dar viena sritis, kur nuolat šmėžuoja intelektualo figūra, - politinių vyksmų paribiai ir užribiai. Žiniasklaida čia pasitelkia interpretacinius intelektualo sugebėjimus, kultūrologinį akiratį bei rašytojo talentą. I politinį gyvenimą idėmiau žvelgian-tis analitikas turi turėti vieną svarbią savybę - sugebėti nepasiduoti valdančiųjų sluoksnių bei politinių jėgų skleidžiamai mitologizuotai demagogijai, sąmoningam ir nesąmoningam kvailinimui. Beje, Lietuvos valdininkijos didžioji dalis stebėtinai greitai išskleidė bene visus blogiausius sovietinės nomenklatūros ipročius ir mąstymo įgūdžius. Intelektualiam analitikui svarbu įžiūrėti, kaip politiniai pasakymai ar aiškinimai, teisinimai ir pagrindimai, užuot atskleidę politinių įvykių, ekonomikos slinkčių, finansų sistemos kryptį, o ne esmę, ją nuslepia, kad neišryškėtų tos šėšelinės grupuotės, kurių interesams tarnauja tam tikri valdininkijos sluoksniai ir kurios politinei grietinelei garantuoja grynų pinigų injekcijas.

Laikantis tokios, sakytum, demitologizuojančios nuostatos, negalima manyti, jog ta nuostata savaime laidoja tam tikrą teisingos žiūros tašką. Ta pati teisinga žiūra gali pasirodyti esanti iliuzija, kurią kai kam labai naudinga palaikyti. O jau mitologizuoti idėjiniai konceptai, pavyzdžiui, "laisvoji rinka", "laisvas intelektualas", "ėjimas į Europą", "įstojimas į Europos Sąjungą", "demokratijos procesas" ir panašūs tyko kiekviename žingsnyje, siūlydamiesi būti akivaizdžiai teisingi pagrindai. Tad čia ir norėčiau kiek plačiau pakalbėti apie kai kurių akivaizdžių tiesų ne tokį akivaizdų ideologinį užtaisą.

Vienas pagrindinių žiniasklaidos tikslų yra pateikti teisingą informaciją, o teisinga yra faktinė informacija. Tad žurnalistika turinti remtis vien faktais, vengti interpretacijų, aiškinimų, komentarų, žodžių, viso to, kas subjektyvu, kas jau nėra faktas. Šis žurnalistinio "faktiškumo" principas buvo suformuluotas, norint apsaugoti žmones nuo išgalvotų dalykų bei faktų savavališkų interpretacijų ir sykiu apsaugoti žiniasklaidą nuo tokių faktų kūrėjų. Tačiau juk faktų yra begalė - jų visų neįmanoma pateikti. Daugybė jų - nereikšmingi. Beje, paklauskime savęs, kokius faktus atsimeiname skaitę laikraščiuose, na, tarkim prieš penketą dienų. Daugiausia porą faktų, ir tai tokių, kurie vienaip ar kitaip yra mums svarbūs. Visa kita - daugybės žurnalistų darbų užpildomi plotai. Suprantama, kiekvienam tie keli faktai bus vis kitokie, tačiau nesunku išskirti iš viso faktų srauto kelis didžiuliai žmonių reikšmingus dalykus. Jie, beje, kitaip ir pateikiami. Tad faktai

pirmiausia atrenkami, išskiriami iš faktų srauto ir grupuojami - šitai jau yra tam tikra faktų interpretacija ir įvykių vaizdo konstravimas. Atrinkimas - svarbu ar nesvarbu, reikalinga ar nereikalinga, patiks vadovui (šeimininkui) ar nepatiks - yra ir savotiška savicenzūra, nes kiekvienas žiniasklaidos organas turi savus faktų svarbumo kriterijus - filtrus ir savą faktų pateikimo stilių. Kiti filtrai remiasi susikurti "mūsų skaitytojo, žiūrovo" vaizdiniu ar tam tikromis naujaučiamomis ideologinėmis nuostatomis. Niekas iš esmės neleidžia nuogų faktų ir nežinoma informacijos vartojimo erdvę. Žiniasklaida ir kuria, ir tiria informacinių poreikių struktūrą, kadangi yra verslas. O šiuolaikinis verslas nepaprastai racionalus, jis negali pasitikėti tokiu dalyku kaip vartotojo poreikiai ir pasirinkimo laisvė, nors kaip tik tie poreikiai ir ta laisvė labiausiai mitologizuojama. Kaip ir kitose verslo sferose, taip ir žiniasklaidoje vartotojas turi "suvirškinti" pagamintą produkciją, vadinasi, turi būti gaminami ir vartotojų poreikiai. Dėl to žiniasklaidoje, ypač - atvirai komercinėje, vyrauja sensacingi, šurpūs, patologiški, seksą propaguojantys tekstai ir vaizdiniai, atskiesti turtingųjų gyvenimo vaizdeliais ir leidžiantys pažvelgti į šio pasaulio galingųjų intymaus gyvenimo rūmus. Toks informacijos vartotojas iš esmės yra reklaminių technologijų produktas. Reklaminių frazė, jog diena raštis yra "visos tavo mintys", iš esmės labai tiksliai nusako vartotojo "auginimo" ir informacijos vartojimo uždaro ciklo idealą.

Žiniasklaida dažnai vadinama ketvirtąja valdžia, šitai pabrėžiant jos svarbą visuomenės gyvenime, jos sugebėjimą savaip kontroliuoti kitas valdžias. Išties Lietuvoje žiniasklaida daug padaro ir daro, kad valstybinės valdžios institucijos dar bent šiek tiek jaustų pareigą pasiaiškinti žmonėms dėl savo veiksmų. Baisu net išivaizduoti, kokioje troškioje atmosferoje gyventume, jei žiniasklaida nedirbtų savo darbo. Vis dėlto pagrindinė žiniasklaidos galia - sugebėjimas manipuluoti visuomenės sąmone, visuomenės nuotakomis. Patraukti, nuteikti, įtikinti - į šią galią norom nenorom turi atsižvelgti ir politinės jėgos. Tad susiklosto sudėtingas žiniasklaidos, politinių bei finansinių grupuočių santykių laukas, kuris tik labai retai bent kiek apšviečiamas. Tų santykių atžvilgiu net paprasčiausias teisingas faktas gali talkinti įvairiems tikslams, nelygu, kada jis bus paskelbtas, kiek jo bus atseikėta ir kaip jis bus pateiktas.

Kurortinis sezonas Palangoje pačiame įkarštyje

Matyti gyvenimą įvairialypi, vadinasi, nepasiduoti pagundai tempti faktus ir reiškinius prie vieno principo ar vienos teisingos idėjos. Kartais labai sunku pajusti tą ribą, už kurios teisinga idėja virsta ideologija, mitologija ar savęs pačios karikatūra. Galima net teigti, jog be atodairos taikomi kritiškai neapmąstyti žmonių gyvenimą aiškinantys ar tvarkantys principai virsta savo pačių karikatūromis. Universalindamas principą ar normą, žmogus nelyg susikuria sau Dievo vietą, tampa visagalis aiškintojas. Geras pavyzdys čia gali būti visuotinė taikomas "žmogaus teisių" principas.

Nekalbėsiu apie kultūrines šio principo prielaidas. Šiuo metu jis ištis yra veiksminga politinio reguliavimo priemonė, padedanti individui apsaugoti nuo valstybės valdžios savivaldės. Tačiau, paverstas aukščiausiaja galia, jis tapo ir homoseksualų šeimų, jų teisės įvaikinti gynimo ir propagavimo priemone. Bandantys apeliuoti į sveiką protą ar tradicinės moralės liekanas apšaukiami "žmogaus teisių" priešininkais. Taip principas virsta karikatūra, grėsmingai ardančia pačius tą principą iškelusios bendrijos gyvavimo pamatus. Juk šeimos institucija susikūrė, kad laiduotų žmonių gimtinės tąsą, šeimos tikslas - vaikai, jų auklėjimas. Iš esmės ir šeima randasi tik tada, kai gimsta vaikas. Šitai dvi lytys socialinėje plotmėje "įveikia" savo kitoniškumą ir tampa pagrindine visuomenės lastele. Homoseksualų šeima paneigia skirtingų lyčių jungties svarbą ir sykiu patį giminės tąsą procesą. Suprantama, tai nėra šeima, tai tik juridinis darinys. Žmogaus sukurtų principų pagimdyta tikrovė. O pripažinę tokiai "šeimai" teisę

Vakariene prie laužo Palangos vaikų stovykloje

V. Kapočiaus nuotr.

ATLĖGO ĮTAMPA

(atkelta iš 1 psl.)

bergis. Jo teigimu, įjėdu su premjeru sutaria geriau, nes išsiaiškino kai kurias įtampas keliančias priežastis. Birželio 18 d. abu vadovai dalyvavo tiesioginėje Lietuvos televizijos laidoje - debatuose su žurnalistais. LR

Pirmoji lietuvių profesionalų lygoje

Moterų NBA (WNBA) lygoje ši sezoną pirmą kartą rungtyniaus Lietuvos krepšininkė. 27 metų 178 cm ūgio Aneta Kaušaitė žais "Detroit Shock" komandoje. Šios komandos skautų dėmesį Aneta Kaušaitė patraukė žaisdama Amerikos studentų krepšinio lygos antrojo diviziono Emporijos universiteto "Hornets" komandoje. Už 30 rungtynių Aneta Kaušaitė gaus 15 tūkst. USD. Ji rungtyniaus 20-uoju numeriu. "Shock" sąrašė vyraus užsienietės krepšininkės iš Australijos, Bosnijos ir Hercegovinos, Kroatijos, Bulgarijos ir Lietuvos. LR

įvaikinti mes iš esmės legalizuojame įvairiausius seksualinius išskrypimus. Homoseksualų "šeimos" teisinis įtvirtinimas ypač keistas, turint omenyje tai, jog jokioje civilizuotoje šalyje suaugusiems žmonėms nedraudžiama gyventi, kaip tik jie nori, - vyras su vyru ar moteris su moterim. Beje, tokia "žmogaus teisių" karikatūra labai menkina šio principo reikšmę valstybinių santykių plotmėje, kai bendraujama su tradiciškesnėmis, pavyzdžiui, islamo šalimis.

Kitas pavyzdys - lytinis vaikų švietimas. Niekas neabejoja, jog

(nukelta į 7 psl.)

Dzūkijos siaubas

Šiltos birželio dienos Dzūkijoje tapo savotiškos stichinės nelaimės - kraujasiurblių mašalų antplūdžio - pradžia. Miškingose Dzūkijos vietose pasirodžiusios smulkios muselės jau paplito po visą Pietų Lietuvą ir kasmet tris keturias savaites įkyriai kandžioja dzūkus bei jų svečius, lenda į akis, ausis, burną. Nuo muselių labai kenčia gyvuliai, kurie turi mažiau galimybių apsiginti nuo muselių - geriausiu atveju uodega. Pernai krito vabzdžių sukančioti galvijai. Nuo muselių sukančioti ir paukščiai, juos vabzdžiai sukančioti iki kraujo. Žmonės dalijasi patirtimi vieni su kitais, kaip gintis nuo muselių, keiksnoja valdžią, kuriai visai nerūpi vabzdžių kankinami žmonės. Tai populiariausios pokalbių temos Dzūkijoje. Jau kelinėti metai prieš vasarą į Druskininkus skambina lenkai ir klausia, ar nėra muselių. Sužinoję, kad jos siaučia, lenkai nevažiuoja į kurortą. Dėl to sanatorijos netenka daug pinigų. Netgi patys Druskininkų gyventojai stengiasi tuo laikotarpiu išvažiuoti iš namų. Mokslinis Dzūkijos siau-

bo pavadinimas - Byssonus maculatus. Nors apie besikandžiojančius mašalus buvo kalbama dar nuo Nepriklausomybės laikų, mokslininkai nustatė, kad šie mašalai labai suaktyvėjo, pastaraisiais metais, nes upėse sumažėjo žuvų, mintančių mašalų lervomis, ir padaugėjo teršalų, tinkamų mašalų mitybai. Mokslininkai aptiko šių kandiklių peryklą Nemune ties Druskininkais. Čia buvo įpilta gero dozė rusiško bakterinio preparato, kuris naikina mašalus, bet nenuodina žmonių, šiltakraujams gyvūnams ir žuvims. Deja, šiemet jau nepavyks atsikratyti mašalų, nes jų vėjas gali prinešti iš kitur. Tad mokslininkai pataria rengtis margais maskuojančiais rūbais, nes šie mašalai vadovaujasi ne uosle, kaip uodai, o regėjimu. LR

Padovanokite "Darbininko" prenumeratą savo pažįstamiems bei draugams švenčių proga! Prenumerata vieneriems metams - tik \$30.

NEW JERSEY SENTRY REALTY, INC. 33 E. Railroad Ave., Jamesburg, NJ 08831. Tel.: (732) 521-1611. FAX 732-521-0034. Jei norite pirkti namą, žemės plotą, komercinį pastatą ar nuomoti namą pulkioje Centrinėje New Jersey dalyje, maloniai kviečiame kreiptis į NJ Licensed Real Estate agentę ZINERĄ A. MACYS (kalba lietuviškai). Namų tel.: (732) 521-5556 arba (732) 521-1916. Centrinė New Jersey dalis yra puiki vieta gyventi tiek jaunoms šeimoms, tiek pensininkams. Geros mokyklos. Patogus susisiekimas su prekybos centrais ir darbais. Gera žinoma pensininkų namų bendruomenė.

GALCHUS & GORDON, advokatai, patarnauja sekančiuose teisiniuose reikaluose: nelaimingi atsitikimai, nekiliojamas turtas, imigracija, DWI and all criminal. Virš 20 metų patirtis. Parūpinamas lietuvių k. vertėjas. Konsultacija nemokamai. Galchus & Gordon, 39-07 Bell Blvd., Bayside, NY 11361. Tel.: 718 229-2628.

JONAS V. STRIMAITIS, advokatas, patarnauja teisiniuose reikaluose, kurie liečia testamentą paruošimą ir jo vykdymą, o taip pat nekiliojamo turto pirkimą ar pardavimą bei įvairius reikalus, susijusius su mokesčių (tax) mokėjimu. Advokatas dirba Connecticut valstijoje ir kalba lietuviškai. 134 West St., Simsbury, CT 06070. E-mail: sigcycle@aol.com Tel.: 860 651-0261. Fax 860 651-8376.

SHALINS FUNERAL HOME, Inc., 84-02 Jamaica Ave. (prie Forest P'way St.), Woodhaven, N.Y. 11421. Suteikia garbingas laido tuves. Koplyčios parūpinamos visose miesto dalyse. Tel. 296-2244.

BUYUS FUNERAL HOME. Mario Teixeira, Jr. laido tuvių direktorius, Newark office: 426 Lafayette St. (Cor. Wilson Ave.). Tel. 344-5172. Paruošiamos garbingos laido tuves. Modernios koplyčios, oras šaldomas. Daug vietos automobiliams pastatyti.

JUOZO ANDRIUŠIO Real Estate, namų pardavimas, visų rūšių apdraudimai, Income Tax pildymas. Istaiga veikia naujoje vietoje - OHLERT-RUGGIERE, Inc., 89-11 Jamaica Ave., Woodhaven, NY. Tel. 847-2323 (namų tel. 847-4477). Istaigoj kreipiantis paminėti, kad esate ar norite būti J. Andriušio klientais.

VYTAUTAS BELECKAS IR SŪNUS JONAS, sav. Winter Garden Tavern, 1883 Madison St., Ridgewood, NY 11227. Tel. 821-6440. Salė vestuvėms ir kt. pramogoms. Be to, duodami polaidotuviniai pietūs. Pirmos rūšies lietuviškas maistas prieinama kaina.

SIDABRINIO VARPO KEPYKLA - Silver Bell Baking Co. Lietuviška ir europietiška duona ir pyragai, šventėms, vestuvėms bei pokyliams tortai. Dalia Radžiūnas, sav. - 43-04 Junction Blvd., Corona, Queens, NY 11368. Tel. 779-5156.

LAISVĖS ŽIBURIO radijas girdimas sekmadieniais 9 val. ryto iš KDM stoties 1380 AM. Romas Kezys, 217-25 54th Ave., Bayside, NY 11364. Tel. 718 229-9134 arba 718 428-4552. Fax 718 423-3979.

Lietuvos Krikščionišką DEMOKRATIJA ir jos spaudą paremkime dabar: pinigais, Unitrust, testamentais.

-Tax Exempt #36-2927289-

per:
Pope Leo XIII Literary Fund, Inc.
9050 Troy Avenue
Evergreen Park, IL, 60642

Fax/Tel. 708-636-9562 Klauskite informacijų

LIETUVIŠKO STILIAUS PAMINKLAI
SUKURIAMI IR NEMOKAMAI
PRISTATOMI I VISAS KAPINES
NEW YORK, NEW JERSEY
IR CONNECTICUT VALSTIJOSE.
ISTAIGA PRIE ŠV. JONO KAPINIŲ.

**Kasolino
MEMORIALS**

66 - 86 80 ST. MIDDLE VILLAGE,
QUEENS N.Y. 11379

PHONES (718) 326 - 1282; 326-3150
- TAI MŪSU VIENINTĖLE VIETA -
- GAUSI PARODŲ SALĖ -

**KVEČAS
JONAS**
1933 + 1976

DARBININKAS

The Lithuanian Weekly
Published by Franciscan Fathers

341 HIGHLAND BLVD.
BROOKLYN, NY 11207

Editorial Office 718-827-1352
Business Office 718-827-1351
FAX 718-827-2964

Publication No. USPS 148-360
ISSN 0011-6637

Periodicals postage paid at Brooklyn, NY, Post Office
Subscription per year \$30.00. Single copy \$1.00.
Published Weekly except 2nd and 3rd week in July

POSTMASTER: Send Address Change to:
DARBININKAS, 341 Highland Blvd., Brooklyn, NY 11207
— Redaguoja REDAKCINĖ KOMISIJA —
Rankraščiai taisomi Redakcijos nuožiūra

Tau, Jaunoji Lietuva!

Prieš šešiasdešimt penkerius metus du Amerikos lietuviai lakūnai - kapitonas Steponas Darius ir leitenantas Stasys Girėnas - pasiryzo perskristi Atlanto vandenyną, be jokio sustojimo pasiekiant Kauną. Pavadinę savo lėktuvą "Lituanica" vardu, kelionės tikslui nustatyti naudojosi tiktais kompasu. Iš New Yorko (Floyd Bennett aerodromo, Brooklyn, NY) Lituanica iškrido 1933 m. liepos 15 d. 6 val. 24 min. Naktį į liepos 17 d. Lituanica nukrito miške ties Soldinu, Vokietijoje. Lėktuvas sudužo, o lakūnai žuvo, 6411 km (3984 mylių) per 37 valandas 11 minučių nuskrėdę per Atlantą toliau ir tiksliau, nei kelių kitų tautų lakūnai.

Nors Dariaus ir Girėno skrydis nepasiekė savo numatyto tikslo - Kauno (betrūko 650 km), liko aviacijos istorijoje kaip antras toks rekordas laiko ir nuotolio atžvilgiais. Dėl savo drąsaus pasiryžimo, Dariaus ir Girėno vardai skambėjo visame pasaulyje. Lakūnai tapo herojais ir pavyzdžiu Lietuvos jaunimui. Prieš išskrisdami iš Amerikos, lakūnai paliko savo testamentą:

"Mes skrisime į Lietuvą!

Lietuvių tauta laukia iš savo sūnų ir drąsesnių žygių. Būtinai reikia ir jos sūnams prisidėti prie bendrojo darbo - tirti dar mažai žinomas Žemių Atlanto vandenyno oro sroves, o taip pat naujai išrastus navigacijos būdus ir priemones pritaikyti kasdieniniams reikalams. Mes, gyvendami tokiais laikais, kada oras stengiamasi panaudoti žmonijos reikalams, laikome savo pareigą tautos vardu tą darbą garbingai atlikti.

Jaunoji Lietuva! Tavo dvasios įkvėpti, mes stengsimės tą pasirinktą uždavinį įvykdyti. Mūsų pasisekimas tegu sustiprina Tavo dvasią ir pasitikėjimą savo jėgomis ir gabumais! Bet jei Neptūnas ar galingasis audrų Perkūnas ir mums bus rūstus - pastos mums kelią į Jaunąją Lietuvą ir pašauktų LITUANIKĄ pas save, - tada Tu, Jaunoji Lietuva, turėsi iš naujo ryžtis, aukotis ir pasirengti naujam žygiui, kad audringųjų vandenynų dievai būtų patenkinti Tavo pastangomis, pasiryžimu ir nekviestų Tavęs į Didįjį Teismą.

LITUANIKOS laimėjimas tegu sustiprina jaunųjų Lietuvos sūnų dvasią ir įkvėpia juos naujiems žygiams.

LITUANIKOS pralaimėjimas ir nugrimzdimas į Atlanto vandenyno gelmes tegu auklėja jaunų lietuvių atkaklumą ir ryžtumą, kad Sparnuotas Lietuvis būtinai įveiktų klatingąjį Atlantą Tėvynės Lietuvos garbei!

Tad šį savo skridimą skiriame ir aukojame Tau, Jaunoji Lietuva! Tą didįjį bandymą pradėsime, tikėdamiesi Dangaus palaimos!

STEPAS DARIUS STASYS GIRĖNAS"

-o-

Užuojautą Lietuvai pareiškė eilė valstybių, Lietuvos paštas išleido Dariaus-Girėno ženklų seriją, eilė lietuvių visuomeninių ir sporto organizacijų Lietuvoje, Amerikoje ir kituose kraštuose pasivadino lakūnų vardu. 1934 metais Lietuvoje buvo apie 300 Dariaus-Girėno gatvių (beveik kiekviename mieste ir miestelyje), 24 aikštės, 18 tiltų, 8 mokyklos. Liepos 17-oji tapo Dariaus-Girėno Diena. Poetai lakūnus apdainavo, o muzikai sukūrė jiems muzikinių kūrinių. Skulptoriai ir dailininkai pagamino lakūnų paminklų projektus, statulas, biustus, bareljefus, medalius, paveikslus. 1994 m. pradžioje Smithsonian instituto muziejus Washingtone sudarė nuolatinę ekspoziciją Dariaus ir Girėno atminimui.

Aurelija M. Balašaitienė

PARTIZANO MOTINA

(Liūdna, bet tikra vasaros vidurdienio istorija)

1946 metų vasara Lietuvoje buvo karšta, tvanki ir sausa. Virš Vilkiškio miestelio dangus buvo sidabriniai mėlynas. Plunksniniai, sniego baltumo debesėliai linksmai plūduriavo, abejingi žemės kančioms ir vargams. Turgaus aikštė buvo beveik tuščia, bet keturios, akmenimis grįstos, skersinės gatvės ir siauri, suskilę šaligatviai buvo sausakimšai užpildyti susijaudinusiiais ir išsigandusiais žmonėmis. Visuose keturiuose aikštės kampuose stovėjo šarvuoti automobiliai su į tylinčią, beginklę minią atstatytais kulkosvaidžiais. Šalia kiekvieno šarvuotico stovėjo po tris mėlynkepurius enkavedistus, su grasinančiais laikomais šautuvais ir durtuvais rankose. Aikštės vidurys buvo tuščias, išskyrus jauno vyro lavoną, paguldytą ant nelygaus grindinio. Jo rankos buvo surištos už nugaros, tai susidarė išpūdis, kad jis berankis. Jo plačiai pravertos akys buvo įbėstos į vasaros dangų, o jų spalva panaši į dangaus mėlynę. Jo balta kakta buvo padengta šviesių plaukų pluošteliais, o tamsios kraujo dėmės ant galvos ir veido skleidė žiaurios tikrovės gaudą. Netoli lavono stovėjo vienišas garsiakalbis, įprastas dabartinio laiko reginys.

"Aušros" kolūkiu, "Liaudies Siuvėjų" artelės darbininkams ir "Raudonosios žvaigždės" kooperatyvo tarnautojams buvo duotas griežtas įsakymas susirinkti turgaus aikštėje. Šalia surambėjusio ūkio

Jonas Akelis - vienas iš daugelio politinių kalinių, savo jaunystę praleidęs lageryje. Gimė 1930 m. Marijampolės rajone, Netyčkampio kaime, ūkininkų šeimoje. Besilankydamas pas dukrą Valdą ir žentą Raimondą New Yorke, Jonas Akelis sutiko Kęstą ir Astrą Bilerius, kurie ir paskatino Joną užrašyti prisiminimus.

Gyvenimo ištakos

Prabėgę metai neša mus užmarštin. Palengva nyksta praeitės randai, išpausti į mūsų gyvenimo kelią. Tačiau sunku panaikinti gilius ir skaudžius prisiminimus tų baisių dienų, tos nežinios, to laukimo...

Man, dar tik dešimtuosius metus einančiam berniokui, pirmos tėvų nerimo dienos ir naktys liko atminty; kai tėvas su arkliais buvo mobilizuotas ir išvažiavo kažkur prie Kauno. Tai buvo Klaipėdos užgrobimo dienos 1939 m. Po savaitės tėvas grįžo, vėl abu su mama kibo į darbą: jie turėjo 37 hektarus žemės. Bet ramybė tęsėsi neilgai - "raudoni vabalai" užplūdo Lietuvą, tėvai "tapo" buožėmis, dalis žemės buvo atimta. Rytą darėsi vis tamsesnis... Atėjo 1941 m. birželis. Likome neišvežti. Išaušo birželio 22 d. rytas, girdėjosi lėktuvų ūžesys, kažkur toli sproginių bombos. Mačiau, kaip krenta liepsnojantys lėktuvai, supratau, kad tai nėra manevrai. Nuo mūsų iki sienos apie 30 kilometrų. Jautėme, kad išaušo kitokia diena, o buvo ji tikrai graži, saulėta. Apie 10 valandą jau pasirodė vokiečių motociklininkų kolona...

Paskui buvo birželis - rusų kareiviai šeiminkavo Lietuvoje... Bėgo karo dienos. 1944 m. birželį frontas priartėjo prie Alytaus, vėl išgirdome sunkią patrankų kononadą. Mūsų šeima - devyni žmonės: buvome 6 broliai ir 2 seserys (viena sesuo mirė 1943 m.), mažiausias brolis Antanas tik 3 mėnesių, o kitas brolis Algimantas 2 metų. Kur dingti šeimai su 6 vaikais?! Liepos pradžioje tėvai nusprendžia trauktis arčiau sienos. Ką galintys pasiėmę, išvažiavome į tėvo gimtinę - Meškučius, bet toliau, Vokietijon, nusprendėme nevažiuoti. Apstojome tiesiog laukuose, po vežimais išsikasėm apkasus. Patrankų sviediniai kaukdami pralekdavo virš galvų, bet, laimė, nukrisdavo toliau. Liepos pabaigoje frontas praėjo. Nutarėme grįžti namo, bet grįžę radome šeiminkaujant rusų kareivius. Jie rengė lauko aero-

dromą mažiems keturių sparnų lėktuvams. Mus rusai įleido į vieną trobos galą. Jie tuoj pat atėmė du arklus, vežimą. Vėl kartojosi sunkios nerimo ir nežinios dienos. Sovietinė valdžia nacionalizavo žemę, t. y. - atėmė, paliko tik 20 hektarų. Uždėjo didžiules pyliavas, t. y. mokesčius už žemę. Mokėti reikėjo viskuo: javais, pienu, kiaušiniais, mėsa. Už nesumokėtas pyliavas grėsė Sibiras...

Prasidėjo pagrindžio judėjimas, pirmieji partizanų susirėmimai su rusais ir stribais. Partizanai mus aplankydavo, nes jiems reikėjo maisto, o ypač - žinių, informacijos. Tėvai duodavo maisto. Rusai ir stribai daugelyje namų mūsų kaime surengdavo pasalas. Taip neaiškiomis aplinkybėmis buvo nužudytas tėvų kaimynas. Dieną būdavo viena valdžia, o naktį - kita.

Tada mokiausi Liudvinavo progimnazijoje. Susirinkę aptardavome partizanų kovas, žinojome, kas yra tarybinis aktyvumas, sekėme stribus. Buvome grupelės moksleivių, susijusių su pasipriešinimu rusų valdžiai ir nutarusių prisidėti prie kovos su okupantais. 1946 m. baigiau 6 progimnazijos klases ir 1947 m. rudenį pradėjau mokytis Marijampolės gimnazijoje. Kova prieš okupantus vis aštrėjo. Beveik kasdien išgirdavom apie partizanų žygius. Gimnazijoje veikė kelios pagrindinės pasipriešinimo grupės...

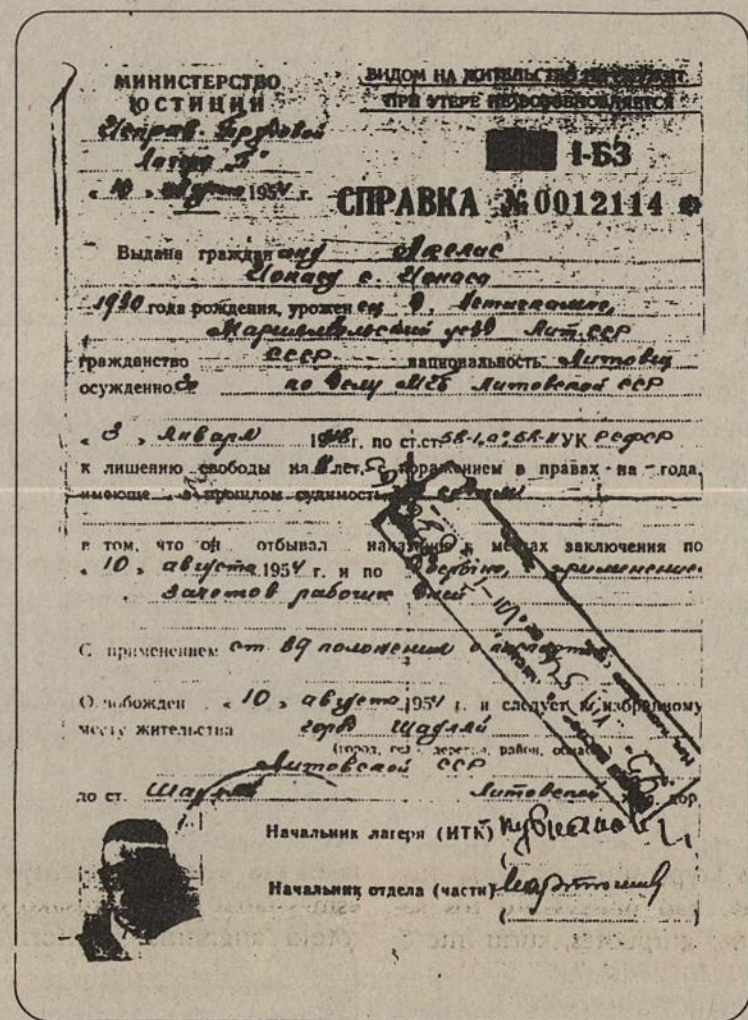
Pasišaušimas prieš okupantus

Bėgo 1947-iejį, kova stiprėjo, nirsio valdžios statybiniai, negalėdami užgniaužti partizaninio judėjimo. Mokyklose, institutuose kūrėsi vis naujos pagrindinės organizacijos. Marijampolės gimnazistai jau buvo pasižymėję kovoje su stribais: du aktyviausi stribai, atėję suimti mokinį, buvo sunaikinti pačiam miestelyje. Tai pakėlė daugelio pasiryžimą tęsti kovą.

Gyvenau tada Armino gatvėje. Turėjau dviratį. Vykdavau į kaimus perduoti žinių, o iš ten veždavau atsišaukimus, kuriuos padėdavau išklijuoti miestelyje.

Jonas Akelis

Sekdavome stribus.

Vieną vakarą, su vyresniu draugu baigė išklijuoti atsišaukimus, keliavome namo. Kelias suko pro kapinaites. Pastebėjome, kad mus seka. Pasukome į kapines ir pasislėpėm. Sekęs mus stribas pastebėjo mane ir, išsitraukęs pistoletą, liepė sustoti. Mano draugas, pasislėpęs už kito paminklo ir matęs viską, bet pats likęs nesugautas, surado pagali ir tvojo stribui per galvą. Kai tas nugriuvo, draugas paėmė jo pistoletą. Draugas nusivilkio lietpal-tį, kurį suvyniojome stribą, per-

rišom diržu ir ėmėme tempti Šešupės link. Buvome sudarę planą: gulinčią stribą palikti prie kapinių tvoros kol sutems, o tada naktį nutempti jį ir įmesti į Šešupę. Deja, sugrįžę po poros valandų nei stribas, nei lietpalčio neberadome.

Gimnazijoje tapo neramu, prasidėjo areštai, buvo suimti du mokiniai.

Birželio pradžioje baigėsi mokslo metai, aš grįžau pas tėvus į kaimą. Tėvai buvo labai su-

(nukelta į 5 psl.)

centre gulinčio lavono. Jiedu nešėsi į priekį atstatytus pistoletus. Žemesnio ūgio, mongoliškų bruožų enkavedistas paspyrė lavoną, atsikreipė veidu į minią ir isakmiai pamojo ranka jį lydėjusiam žemesnio rango "draugui", kad pasitrauktų, kostelėjo ir arogantiškai viena ranka įsiremė į šoną.

- Draugai, Sovietų Sąjungos piliečiai, - jis prabilo lietuviškai, sunkiai ir lėtai tardamas žodžius, tarši juos mintinai išmokęs. Jo tarsena buvo ryškiai slaviška, o jo aštrus, girgždantis balsas nuaudėjo per garsiakalbį virš medžių ir stogų. - Nenugalimoji raudonoji armija jums pagaliau atnešė laisvę, - jis toliau tęsė rusiškai. - Laisvę, kurios jums nedavė buržuazinis elementas, sabotuotojai, buožių liekanos ir banditai. Visų piliečių pareiga yra su jais kovoti, kad jie visi būtų su šaknimis išnaikinti. Čia prieš jus guli bandito lavonas. Jis buvo vienas iš tų, kuris driso kovoti prieš jūsų pačių laisvą išrinktą demokratine valdžią. Mums sekasi su jais kovoti. Dabar jūsų pareiga yra surasti jo šeimą, kad būtų sunaikinti visi, kurie yra užsikrėtę anti-revoliuciniais puvešiais. Mūsų draugo ir vado Stalino vardu aš reikalauju, kad jo lavonas būtų atpažintas, jo šeima surasta, jo gyvenamoji vieta nurodyta.

Baigęs kalbėti, jis savo žiauriomis, plieninėmis akutėmis paeiliui apžvelgė susijaudinčius veidus, neslepiančius savo išgąščio. Užviešpatavo mirtina tyla, tik neklusnus šuva sulijo tolumoje ir kažkas šalia šarvuotųjų suzvango grandinėmis.

"Tai Aleksas, Butrimo sūnus", kooperatyvo vedėjas atpažino lavoną, bet tylėdamas mąstė toliau. "Ne, aš neprisipažinsiu, kad aš jį atpažinau. Pats galiu įkliuti, būti įtariamam. Te kas kitas tą padaro. Vargšė Butrimienė, jos vyras kažkur Vakaruose... Ne, ne, aš tylėsiu".

Jaunoji mašininkė, stovėjusi už nugarų, pasistiepė ant savo aukštakulnių batelių pirštų galų ir ištiesė kaklą, kad galėtų giliau matyti gulinčią lavoną. "Ne, ne, negali būti! Tai Aleksas, mano mylimas Aleksas". Jos akys prisipildė ašarų ir jos krūtinė audringai kilojosi nuo pastangų užgniaužti kūkčiojimą. Tik dar prieš mėnesį

(nukelta į 4 psl.)

■ Visi penki ES šalių (D. Britanijos, Prancūzijos, Vokietijos, Italijos ir Graikijos) bei JAV ambasadoriai Baltarusijoje birželio 22 d. paliko Minską, protestuodami prieš Baltarusijos valdžios "nepriimtina elgesį" jų rezidencijų atžvilgiu. Jie pareiškė, jog ES nori atnaujinti dialogą, tačiau tai įvyks tik tuomet, kai Minskas gerbs diplomatijos principus. Europos Komisija Briuselyje pareiškė, jog jos pasiuntinys Baltarusijai, reziduojantis Kijeve, daugiau nevyks į šią šalį. Lenkijos Užsienio reikalų ministerija (URM) iškėlė protestą Baltarusijos ambasadoriui Varšuvoje ir paskelbė, jog šią savaitę bus atšauktas Lenkijos ambasadorius Minske. Iš Tokyo pranešama, jog tikriausiai bus atšauktas ir Japonijos charge d'affaires Shigeo Natsui. Rusija taip pat kritikavo Baltarusijos veiksmus, tačiau neatšaukė savo ambasadoriaus.

■ Baltarusijos prezidentas Aleksandras Lukašenka incidentą dėl kai kurių užsienio ambasadorių išvykimo iš Minsko vertina kaip mėginimą "buitines problemas paversti valstybinėmis". Jis pareiškė esąs pasirengęs bet kuriuo metu susitikti su ambasadoriais ir asmeniškai apsvastyti su jais visas problemas, susijusias su persikėlimu iš Drozdų. Anksčiau dėl šios problemos su diplomatinio korpuso atstovais kalbėjosi Baltarusijos URM. Todėl A. Lukašenka "neatmeta galimybes, kad tam tikru mastu" prezidentas nebuvęs reikiamai informuotas apie visus šio klausimo niuansus.

Philadelphijos lietuvių susitikimas su Lietuvos Seimo atstovais

Septynių asmenų Lietuvos Seimo delegacija kovo gale – balandžio pradžioje lankėsi Jungtinėse Amerikos Valstijose susitikti su JAV kongreso nariams pasitarimams NATO klausimais. Kovo 29 d., sekmadienį, buvo sudaryta proga Seimo nariams, pasidalinusiems į dvi grupes, artimiausio susipažinti su Philadelphijos ir Pittsburgho lietuvių bendruomenėmis bei jų veikla.

Į Philadelphiją atvyko Seimo pirmininkas vicepirmininkas Andrius Kubilius, Lietuvos Seimo parlamentinės delegacijos šiaurės Atlanto asamblėjoje pirmininkas Vytautas Dudenas ir Seimo užsienio komiteto narys, buvęs užsienio reikalų ministras Povilas Gylys. Juos lydėjo Seimo tarpparlamentinių ryšių pareigūnė Snieguolė Žukaitė ir Lietuvos ambasados pareigūnai: patarėjas Darius Degutis, pirmoji sekretorė Rita Kazragienė ir atašė Ramūnas Astrauskas.

Seimo atstovai spėjo atvykti į

lietuvių kalba aukojamas Šv. Mišias Šv. Andriejaus lietuviškoje parapijoje. Philadelphijos lietuvių bendruomenės pastango-

Lietuvos Seimo prezidento pirmasis vicepirmininkas Andrius Kubilius pasirašo Šv. Andriejaus lietuvių parapijos svečių knygoje. Pasirašymą stebi parapijos komiteto narė Angelė Puodžiūnienė.

P. Vaškio, Jr., nuotr.

Lietuvos Seimo atstovai ir Philadelphijos LB darbuotojai prie Laisvės Varpo, Philadelphijoje. Iš k. į d.: Seimo narys Vytautas Dudenas, Algimantas Gečys, Seimo narys Povilas Gylys, Teresė Gečienė, Jeanne Dorr, Philadelphijos LB apylinkės valdybos pirm. Roma Krušinskienė, Seimo pirmininkas vicepirmininkas Andrius Kubilius, Seimo tarpparlamentinių ryšių pareigūnė Snieguolė Žukaitė.

P. Vaškio, Jr., nuotr.

mis į parapiją atvyko JAV Atstovų Rūmų narys kongr. John Fox. Klebonijos patalpose įvykiamsiame trumpame susitikime su kongr. Fox buvo kreiptasi į jį Baltijos valstybių į NATO įstojimo klausimu. Kongr. Fox pažadėjo savo paramą ir dėti pastangas kitus kongreso narius teigiamai paveikti.

Pasimačius su kongresmenų įvykiu susitikimas su Philadelphijos lietuvių visuomene parapijos salėje. Susitikimą atidarė LB apylinkės pirmininkė Roma Krušinskienė, pakviesdama Algimantą S. Gečį susirinkimui vadovauti. Kalbėjo visi trys Seimo nariai, o po to išsamiai atsakinėjo į gausiai susirinkusios publikos klausimus. A. Gečys, pristatydamas Seimo atstovus, įterpė žinių apie Philadelphijos lietuvių veiklą, veikiančias organizacijas bei supažindino su veikla vadovaujančiais asmenimis. Po susirinkimo užėjo aplankyti tame pačiame pastate veikiančią Vinco Krėvės sekmadieninę lituanistinę mokyklą.

Po šių susitikimų Šv. Andriejaus parapijos administratorius, LB apylinkės valdyba ir parapijos komitetas (pirm. Jonas Puodžiūnas) suruošė priėmimą klebonijos patalpose. Po pietų Seimo nariams spėta parodyti pagrindines istorines Philadelphijos miesto vietas – Laisvės Varpą ir Nepriklausomybės salę, kurioje buvo pasirašytas JAV-jų Nepriklausomybės aktas ir Konstitucija. Iš ten vykta į Lietuvių Namus, kur svečių laukė valdybos pirm. Vytautas Karalius ir Tarybos pirm. Romas Tautkus. Lithuanian Music Hall, kaip oficialiai vadinami Lietuvių Namai, pastatytą lietuvių išeivų 1909 metais, dar tebėra gerai išsilaikęs pastatas ir yra saugioje miesto dalyje prie pagrindinio greitkelio. Jame yra lankesi daug su Lietuvos istorija susijusių svarbių asmenybių – Dr. Jonas Basanavičius, Dr. Jonas Šliupas, Dr. Petras Vileišis, lakūnai Darius ir Greimas, Vytautas Landsbergis, Lietuvos Prezidentai Antanas Smetona, Kazys Grinius ir Algirdas

Brazauskas. Prieš maždaug penkio dešimt metų Vasario 16-tos minėjime kalbėjo dabartinis Lietuvos prezidentas Valdas Adamkus. Maloniai, kad Seimo nariai rado laiko apžiūrėti lietuvių istorinį pastatą ir jame esantį Philadelphijos lietuvių kultūros centrą. Jau saulutei nusileidus, Seimo nariai išsirušė trijų valandų kelionei atgal į Washingtoną, D.C.

"The Philadelphia Inquirer", vienas pagrindinių JAV dienraščių, kovo 30 d. laidojo įdėję pranešimą apie trijų Seimo narių apsilankymą Philadelphijoje. Suminėtos visų trijų atstovų pavardės ir pažymėta, kad kita atstovų grupė lankėsi Pittsburghe. Rašant apie susitikimą su vietos lietuvių visuomene, užsiminta, kad Seimo atstovai ragino JAV-jų lietuvių įtaigoti Kongresą, kad Lenkija, Vengrija ir Čekijos Respublika būtų priimtos į NATO. Šioms įstojus į NATO, tikimasi, kad pagerės galimybės Lietuvai, Latvijai ir Estijai taip pat atsidurti NATO.

S.A.G.

Vidmantas Žiemelis pradeda teisinę ataką

Buvęs vidaus reikalų ministras Vidmantas Žiemelis birželio 10 d. paskelbė teisinę ataką prieš "Lietuvos ryto" dienraštį.

V. Žiemelis žurnalistas informavo apie tai, kad "Lietuvos ryto" vyriausiajam redaktoriui Gedvydui Vainauskui jau perdavė 11 raštų, kuriuose reikalauja paneigti viešai paskleistas tikroves neatitinkančias žinias, žeminančias jo garbę ir orumą.

"Visa tai – civilinių įteikinių pradžia", – sakė parlamentaras, vadindamas savo pastangas kovą "prieš nesąžiningą žurnalistiką". Buvęs ministras reikalauja satisfakcijos už jo požiūriui nepagristai išpustą sekimo skandalo "burbulą", daugelyje publikacijų visuomenei pirštą nepasitiekijimą vidaus reikalų sistema. ELTA

PARTIZANO MOTINA

(atkelta iš 3 psl.)

juodu šoko miestelio gegužinėje. Kai sidabrinis mėnulis savo spinduliais padengė miškelį, plačiašakės egles šefelyje ją Aleksas budavo. "Ne, taip negali būti, Aleksai, aš tave pamatau, apie tave svajojau, bet tu staiga dingai. Kam, o kam tu nuėjai pas miško brolius? Kam mane palikai? Dabar aš net galiu ant tavo kapo padėti negailėsiu, net verkti nedrįsiu... Bet aš nenoriu mirti, Aleksai. Aš noriu gyventi..." Ji stengėsi susivaldyti, sulaukyti asarų, kurios rinkosi ant jos ilgų, tamšių blakstienų, kad jos nenuriedėtų skruostais ir nelįduotų jos jausmų.

Minia tylėjo. Sekundes tapo amžinybėmis, o slauginga baimė slėgė pečius ir lenkė galvas.

- Aš jums duodu tris minutes. O tada... – grėsmingu balsu jau garsiau suriko pulkininkas, žiūrėdamas į kiekvieną arti esantį veidą. Kiek nusisukęs nuo garsiakalbio, jis šlykščiai nusikėlė. Visi vengė jo akių ir dauguma tyliai meldėsi. Daugelis atpažino Aleksą Butrimą ir beveik visi pažinojo jo motiną, kurios vyro likimas buvo nežinomas, bet gandai ėjo, kad jis jau Amerika pasiekęs. Butrimienė buvo labai maloni, nuosirdi ir visu mėgstama moteris. Karui baigiantis, kai Raudonoji Armija antra karta kėsinosi okupuoti Lietuvą, jau pakeliui į Vakarų Butrimienė išliko nelaimėta apendicito prieuolis. Ji buvo priversta atsisukti nuo pabėgėlių traukinio ir to išdavoje atsisakyti nuo savo vyro, kai sovietų tankai užėmė miestelį, kuriame ji buvo gydytojo priežiūroje. Jos pareigingas ir mylimas sūnus Aleksas liko su ja.

Visiems buvo aišku, koks likimas laukia Butrimienės, jei jos sūnaus lavonas bus atpažintas, bet niekas neketino jo išduoti. Tyla buvo bandymas laimėti laiką, nors niekas negalėjo atspėti, kokie bus rezultatai. Vilkiško miestelis nieko panašaus nebuvęs gyvybės, bet gyventojai iš gaudų žinojo, kad dabartinė padėtis gali atnešti didelę nelaimę. Pasibūdžius perduoti bausti istoriją gandai sukūrė net ir labiausiai užkietėjusius.

- Tylėjimas nieko nepadės, – vėl suriko traukiančių balsu pulkininkas. – Jei vienos minutės laikotarpį niekas savanoriškai neatsisakys, mes pradėsime imti ikatius ir juos vietoje susaudysime. – Jis išsidžiu mostu pakėlė kairę ranką ir įsmeigė akis į am nėsio didelių šveicarišką rankinį laikrodėlį. – Jei niekas jo neatpažins, tai jūsų nelaimė. – Ir jis vėl ėmė žiūrėti į laikrodį.

Antrasis, su juo atvykęs, enkavedistas nekantriai dairesi aplink, retkarčiais bato galą paspidamas lavona ir tuo pačiu momentu stebėdamas veidų išraiškas. Moteris nepakėlė akių, negalėdamos žiūrėti į tą slauginga žmogaus nužmoginimo sceną. Brutalus gink-

luotu okupantų elgesys sukūrė net ir tuos, kurie dar prieš metus su džiaugsminga darna žygiavo paskui raudoną vėliavą. Kai kuruo lūpos virpėjo, ar tai nuo vos sulaikomo verkimo, ar nuo tylios maldos. Daugelio akys buvo užmerktos, kaip nebylioje ekstazėje. Kūdikėlis pravirko jaunoms motinoms rankose, suardydamas nejaukią tylą. Staiga pasigirdo lengvi moteriški žingsniai kooperatyvo įvažiavimo cementiniame grindiny. Tie, kurie ją galėjo matyti, apyjamne, miklia moterį atpažino Butrimienę. "Kodėl ji čia?" pasibūdžius klausė jos pažįstamieji. Kooperatyvo vedėjas ir dar keli kiti žinojo, kad ji buvo išvykusi į rajono miestą su kooperatyvo sunkvežimiu. Tyhanti minia girdėjo grįžtančio sunkvežimio triukšmingą motora, bet niekas nesusėjo Butrimienės įspėti, bet gal ir niekas nebūtų drįsęs to padaryti. Visų galvos pasisuko į ją.

- Neik čia, – kažkas išdrišo sušukti.

- Butrimienė, neik arčiau, – sušuko dar vienas bakas, bet jau buvo per vėlu. Moteris pristartino prie minios, kuri jai praskynė kelią. Ji ėjo tvirtu žingsniu, aukštai iškelta galva. Jos veidas buvo mirtinai išbalęs, lūpos tvirtai suspaustos ir rankos sukryžiuotos ties krūtine. Buvo aišku, kad Vilkiško įvykio gandas ją pasiekė. Gandas neturi nei kojų, nei sparnų, bet jis keliauja greičiau už žaibą, kaip kokia pikta dvasia, kurios nesustabdo nei laikas, nei nuotolis.

Pamačiusi enkavedistus, Butrimienė sustojo. Jos dailus veidas buvo kaip iš marmuro iškaltas ir jos tamsius plaukai, dailiai subangavę virš baltos kakties, darė ją panašią į viduramžių menininkų sukurtą Madoną. Tie, kurie buvo arti jos, bandė ją sustabdyti ir nuo jos akių paslėpti jos sūnaus išniekintą lavoną. Lietuviško kraujo balsas stipresnis už baimę... Butrimienė sustojo šalia pulkininko, kurio akys vis dar buvo įbėtos į laikrodėlį, bet Butrimienės akys buvo nukreiptos į Alekso lavoną.

- O kas jūs būsit? Turit dokumentus? – susiferzines Butrimienė paklausė pulkininkas, kai jos šėselis krito ties jo kojomis.

- Ji ne iš šito krašto. Mes jos nepažįstam, – Butrimienės vietoj atsiliepė pagyvenęs ūkio darbininkas. Jo drąsa įkvėpė kitus. Visu galvos pakilo ir akys įsmigo į pulkininką, kuris nutarė nebekreipti dėmesio į tą išblyškusią moterį. Dar viena užsispyrusi, kvaila lietuvė...

- Užtenka galvinti brangų laiką, draugai. Dabar pradėsime imti ikatius. Kas jūs ir tai pasakysitė? Štai, šita jauna, šviesiaplaukė vyra, – atkūšes revolverį, jis pristartino... prie dailia eilute apsireždusio arteles buhalterio. Minia sudejavo, subangavo, bet bejėgiškai sustojo ir traukėsi iš kelio pulkininkui, kuris paliko stovintį Butrimienę. Jaunojo buhalterio įdeges veidas staiga pasidarė pelenų spalvos, slaugo pripildytos akys išsipykė.

- Eikit šen, – pulkininkas įkaniškai mostelėjo šalia artimiausio šarvuotio stovintįsias sargybiniams. Jie pristartino, nešini žvarganciomis grandinėmis.

- Aš nekaltas! Ko jūs iš manęs norite? Aš esu darbo žmogus ir

nepažįstu to lavono. – Buhalterio lūpos virpėjo ir skruostais riedėjo asaros. Vienas iš sargybinių suėmė jo rankas ir su dideliu triukšmu jas supančiojo.

- Tai tik pirmas. Toliau seks kiti. O dabar vaikų eilė, – sadistiškai sušuko pulkininkas, ieškodamas akimis Antanuko, kuris slėpėsi už modicutes prijauostės skverno, bet jo kofytes matėsi iš tolo. – Ir taip tęsimės toliau, kol paaiškės negyvo bandito tapatybė, kurio lavonas jums visiems neša nelaimę.

- Sustokit! Dėl Dievo meilės, sustokit! Ką jūs darote? – skardus moteriškas balsas nuaidėjo virš minios. Butrimienė pastūmė žmones, kurie ją buvo apsėpę, ir šoktelėjo į aikštės vidurį. Laikydama baltą lininę skepetaitę, ji pristartino prie lavono, atsiklaupė ant grindinio ir švelniai pirštu galais palietė savo mirusio sūnaus kaklą. Su skepetaitę ji atsargiai nušluostė jo krauju apšlakstytą veidą ir vėlui stengėsi ant jo plačiai išplestų akių užleisti sustingusius vokus.

- Aš esu jo motina, – ji kalbėjo stipriai, bet virpančiu balsu. – Aš jį užauginau, aš jį išmokiau mylėti savo tėvynę. Darykit su manim, ką norite, bet daugiau nežudykite. Jie visi nekalti. Tik aš viena esu kaltą, nes savo tėvynę myliu labiau už gyvybę ir tą meilę įkvėpiau savo sūnui. Jis žuvo už laisvę, mano sūnus Aleksas... Už laisvę...

Jos žodžiai nuaidėjo virš įkaitusio grindinio, ataidėjo kiekvienoje širdyje ir net kelioms sekundėm suparalizavo brutaliuosius kankintojus. Ji dar kartą pasilenkė, pabučiavo savo sūnaus šaltą kaklą ir be asarų kreipėsi į pulkininką:

- Paleiskit tą nekaltą, jauną vyrą. Užtenka beprasmiškų aukų. Aš esu jūsų valioje, pulkininke. Čia guli mano sūnus, Aleksas Butrimas. Paleiskit ikaitą. Aš taip pat tvirtinu, kad čia niekas nei manęs, nei mano sūnaus nepažįsta.

Netrukus švelnus vasaros vėjelis skraidinėjo virš ištuštėjusios, tylios aikštės. Su dideliu triukšmu šarvuotiai paliko miestą, nudundėjo dulketu vieškelio. Ir lavono nebebuvo, tik balta, kruvina, vejo blaškoma skepetaitė plūduriavo virš grindinio akmenų. Minia išsikirstė tyliai, grįžo į savo darbus, bet nejaudė, slaugė išnokusia, tylą staiga sukūrė netolimaus miškelyje nuaidėję šavai. Be žodžių, susijaudinusi minia suprato, koks balsas Butrimienės likimas, kai ją akimis nulydėjo, sekdamas ją lydimas pulkininko ir jo palydovų.

Beprasmiška ir brutali partizano motinos mirtis, tėvynės neapdairuotės laisvės aukos, tapo nemirtingai kovos už Lietuvos laisvę simboliu. Bet kur jos kapas? Kur jos sūnaus kapas? Gal niekas nedrįso jų pažinti ir ant jų kapo padėti gėlių... Te priedu įsisi amžinoje ramybėje, bet jų mirtis pagimdė ir stiprino galingą kovos už laisvę dvasią, kuri nemirėms, kol Lietuva nebus laisva.

O dabar, kai ji jau laisva ir nepriklausoma, tie užmirę, nelankomi ir neatpažinti kapai išlieka kovos už laisvę simboliais, kurie niekada nedings lietuvių širdyje. Partizanų kraujo dėmės kris ant jų, kurie tautą paverė ir kankino.

Jonas Akelis - vienas iš daugelio politinių kalinių, savo jaunystę praleidęs lageryje. Gimė 1930 m. Marijampolės rajone, Netyčkampio kaime, ūkininkų šeimoje. Besilankydamas pas dukrą Valdą ir žentą Raimondą New Yorke, Jonas Akelis sutiko Kęstą ir Astrą Bilerius, kurie ir paskatino Joną užrašyti prisiminimus.

(atkelta iš 3 psl.)

sirūpine, nes aplink sklاندė kalbos, kad žmonės gaudomi į kalėjimus ir vežami į Sibirą. Tą vasarą mačiau ir žuvusius už Lietuvos laisvę partizanus, jų išniekintus kūnus.

Aušo liepos 1 d. rytas. Mūsų kiemą apsupo rusų kareiviai ir stribai. Mane areštavo. Skausmas ir nerimas liko tėvų namuose. Tėvui liepė pakinkyti arklius į vežimą... Mane lydėjo 4 kareiviai su automatais ir granatomis. Atvežė į KGB rūšį prie parko. Prasidėjo juodos tardymo dienos. Tardymui vedavo tik naktimis. Keisdavosi tardytojai, pavargę nuo mušimo. Pasodindavo ant taburetės, duodavo į vieną ausį, nuvirsdavau, atsikel-

kamėrų ir skirtingų aukštų palai- kėrme stuksendami Morzės abė- cėlė arba "oro paštu" - siūlu per langą... Daug maldų ir dainų iš- mokau kalėjimo kamerose. Ka- lėjime su manimi sėdėjo parti- zantai, mokytojai, mokiniai.

1948 m. vasarį mane patalpi- no į specialų vagoną, kiek tilpo prigrūstą kalinių. Nežinojome, kur veš. Po kelių kelionės va- landų atsidūrėme Vilniuje, persi- untimo punkte, kur buvo "išrū- šiuojami" kaliniai į atskirus va- gonus ir išsiunčiami į skirtingus lagerius. Per vagono grotuotą langą tada pirmą kartą pamaciau Trijų Kryžių kalną, Gedimino pilį. Persiuntimo punktas buvo netoli nuo stoties, ant kalno, buvusio vienuolyne... Deja,

Ambasadorius lankėsi Worcesteryje

Šių metų balandžio mėn. 17 d. Lietuvos ambasadorius Washing- tone Stasys Sakalauskas aplankė Worcesterio ir apylinkės lietu- vius ir supažindino su savo diplo- matine veikla. Susitikimas įvyko

Maironio parke Shrewsbury, MA.

Po ambasadoriaus pranešimo dalyviai pateikė įvairius klausimus, į kuriuos ambasadorius išsamiai atsakė. Šis susitikimas buvo suruoštas Lietuvių Ben-

drumenės Worcesterio apy- linkės dėka. Susitikimą pravedė Petras Molis, Worcesterio Lietu- vių Organizacijų Tarybos pirmi- ninkas.

A.Z.

IŠ LIETUVOS REKORDŲ KNYGOS

Šis skyrelis - apie galingų gamtos jėgų padarinius, netikėtas nelaimės, įvykius su tragiškomis pasekmėmis, taip pat sąmoningai vienu žmonių kitiems padarytas skriaudas. Šie rekordai yra mūsų skausmas. Norė- tume, kad jie niekada nepasikar- totų.

- Stipriausias žemės drebė- jimas, siekęs 5 balus pagal 12 balų seisminę skalę, įvyko 1909 m. sausio 8 d. Jo epicentras buvo Bezdonių ir Bistryčios kaimai (Vilniaus raj.). Žemės drebėjimo metu įšalusioje žemėje atsivėrė 1 km ilgio plyšys, daugelis žmonių jautė svyravimus ir buvo paža- dinti iš miego, o kai kur nukrito ant sienų kabėję daiktai.

- Panašus 4-5 balų stiprumo žemės drebėjimas įvyko rytų Lie- tuvoje 1977 metais. Virpėjo pas- tatai, svyravo lempos.

- Didžiausias potvynio ap- semtas plotas - apie 57 tūkst. ha. Tuomet išsiliejusio Nemuno plotis Šilutės raj. siekė 12-14 km. Taip buvo du kartus: 1988 ir 1958 m.

- Aukščiausiai potvynio metu vanduo pakilo 10,96 m virš posto nulinės padalos. Tai atsitiko 1958 m., Nemunui patvi- nus ties Druskininkais (Varėnos raj.).

- Ilgiausiai potvynis truko daugiau kaip 4 mėn. 1980 me- tais gruodžio pradžioje pakilęs Nemuno vanduo ties Šilute ir Rusnė nusiūgo 1981 m. balan- džio pradžioje.

- Didžiausi miesto gaisrai - Vilniaus 1530 m. gaisras, su- naikinęs Žemutinę pilį ir apie du trečdalius miesto, bei 1610 m. liepos 1 d. gaisras, sunaikinęs 4700 namų ir 10 bažnyčių. Tada apdegė ir Žemutinė pilis, tiltas per Nerį, Jėzuitų kolegijos bei Katedros pastatai.

- Ilgiausias gaisras truko 17 dienų Vilniuje 1667 m.

- Daugiausia gaisro aukų būta 1837 m., degant Paringio (Ignalinos raj.) bažnyčiai. Žuvo 292 žmonės, tarp jų - 3 kunigai.

- Didžiausiame dujotiekio gaisre liepsnos liežuviai apie 3 val. kilo į 30 m aukštį maždaug 100 m atkarpoje, kol išdegė su- spaustos iki 50 atmosferų dujos 23 km ilgio vamzdyje. Tai įvyko 1990 m. sausio 10 d. Levaniškių apylinkėse (Anykščių raj.), neto- li Vilniaus-Panevėžio plento, nes klojant ryšių kabelius buvo pa- žaistas dujotiekis.

- Daugiausia žmonių nu- kentėjo nuo šalčių 1982 m. sau- sio 6-8 d., kai pūga užpustė ke- lius, siautė 20-28 m per sek. vė- jas ir spaudė 15-18 laipsnių C šaltis. Medicininė pagalba buvo suteikta 440 nušalusių žmonių, 90 paguldyta į ligonines, 22 nuša- lo smarkiai, keliolikai amputuo- tos galūnės, buvo ir mirties atve- ju.

- Daugiausia aukų dėl vėjo buvo 1993 m. sausio 14 d. Dėl stipraus vėjo greitis 30-32 m per sek., o Laukuvoje iki 35 m per sek. (žuvo 6 žmonės, 76 su- žeisti, sugriauti ir apgadinti 1043 pastatai).

- Didžiausia avarija pramo- nės įmonėje įvyko 1989 m. kovo 20 d. 11 val. 08 min. Jona- vos SSKP XXV suvažiavimo gamybiniam susivienijime "Azot- as". Nugriuvus ir sprogujęs izoter- minei skysto amoniako saugyk- lai, išsiliejo apie 7000 t amonia- ko. Užterštos zonos plotas dau- giau kaip 600 kv. km.

Lietuvos ambasadorius Stasys Sakalauskas (antras iš kairės) tarp Worcesterio apylinkės lietuvių, jo apsilankymo metu

Algirdo Zenkaus nuotr.

gyvybė.

Atėjo 1948 metai - didysis žmonių vežimas. Tėvai, likę Lie- tuvoje, buvo perspėti. Ką galėjo, susimetė į vežimą ir pabėgo iš namų. Vieną sūnų Sigitą (mano broli) išsiuntė pas pusbrolių į Kal- variją, dukrą Onutę (mano se- serį) - į Liudvinavą pas tetą Ulec- kiene. Patys prisiglaudė Marijampolėje keletui dienų, po to bėgo toliau - į Kauną, su likusiais 4 vaikais. Tais metais šeima išven- gė Sibiro, tačiau po poros metų vis tiek atsidūrė Tomsko Šiau- rinėje srityje.

Dirbau miške, turėjau nukapati šakas nuo medžių, vėliau - pjo- viau medžius, po to kroviau va- gonus. Mačiau, kaip išseko kalini- ai, siūbuodami nuo vėjo, slink- davo į darbą. Eiti reikėjo 5 kilo- metrus ir daugiau, o vakare - tiek pat sugrįžti... 1949 m. padi- dino duonos normas, atveždavo ruonį ir ryklių mėsos: ruonį - tamsios spalvos, ryklį - šviesi. Duodavo daugiau ir košės. Kalini- ai pagelbėdavo vieni kitiems. Turėjau draugų, kurie gaudavo gerus siuntinius. Deja, daug mano pažįstamų mirė lageryje iš bado, kitus, bekertant medžius, prispaudė rastai. Aš išsilaikiau.

Atėjo 1950 metai. Duonos norma - jau 700 gramų. Dabar kam nors gal ir atrodo, kad 700 gramų yra daug, bet tada atrodė, kad nežinia, kiek duonos galė- tum suvalgyti. Atsimenu, buvo, kad žmogus iš karto suvalgė ki- birą bulvių. 1951 m. pradėjau dirbti motoristu, elektriniu pjū- lu pjaudavau milžiniškus medžius. Kartą man besidarbuo- jant atsitiko bėda - pjūklas pasly- do ir perpjovė man keli iki pat kaulo. Porą mėnesių negalėjau dirbti, tuoj netekau ir pusės maisto normos. Kai koja apgijo, draugai padėjo man gauti darbą elektriku - įrankininku. Darbas palengvėjo, mažiau bereikėjo klampoti po sniegynus. Atsira- do parduotuvė, jau galėjome nusipirkti šio tokio maisto...

Pagalčiau sulaukėme: "krauge- rys" pabaigė savo dienas. Džiūga-

Sudarydami testamentus, nepamirškite geriausio draugo -

DARBININKO,

kuris kiekvieną savaitę skelbia naujienas lietuvių namuose

vome. Kažko tikėjomės. Ir iš tik- ro pagerėjo gyvenimas: už vieną dirbtą dieną užskaitydavo dvi. Laukėme, kada paleis iš lagerio. Pagaliau 1954 m. rugpjūčio 10 dieną mane paleido, kaip atlikusį savo bausmę. Grįžau į Lietuvą. Deja, niekas Tėvynėje nelaukė... Tėvai Sibire. Atvažiavau pas savo likimo draugo mamą į Šiaulius.

Palangoje ir Neringoje vasarą numatyta daug renginių

Šią vasarą pajūrio kurortuose vyks nemažai koncertų. Bene didžiausia Palangos šventė vyks šį savaitgalį, per vasaros sezono atidarymą. Liepos 14-16 dienomis Palangoje vyks džiazo mu- zikos festivalis, rugpjūčio 14-16 - didelis popmuzikos festivalis. Kiekvieną pirmadienį Kurhauze vyks kamerinės muzikos koncer- tai. Liepos 21 d. grie simfoninis orkestras iš Vokietijos, rugpjūčio pradžioje skambės W. A. Mozar- to "Nakties serenada", atliekama Lietuvos kamerinio orkestro.

Birželio 18-20 į Nidos festivalį

susirinko geriausi Lietuvos pop- muzikos atlikėjai. Kiekvieną penktadienį ir sekmadienį Tomo Manno namelyje vyksta klasi- kinės muzikos vakarai. Liepos 15-25 dienomis įvyks Tomo Manno festivalis, per kurio at- darymą laukiama Vokietijos už- sienio reikalų ministro Klaus Kinkel. Ispūdingiausias renginys įvyks liepos 25 dieną. Tadien Tylos slėnyje įvyks Kauno vals- tybinio choro ir Lietuvos kame- rinio orkestro koncertas, skambės Haidno oratorija "Pa- saulio sutvėrimas".

LA

Tarp indėlininkų - dvylika milijonierių

Per metus šalies bankuose laikomų gyventojų indėlių suma padidėjo 1,4 karto. Indėliai vali- uta sudarė 42,5% visų indėlių.

Prieš metus tik trys asmenys

laikė sąskaitose daugiau kaip pu- sę milijono litų. Dabar tokių jau devyni. Dar trys indėlininkai lai- ku daugiau kaip po milijoną litų valiutinėse sąskaitose.

LA

Apsaugoti Lietuvos miškus nuo intensyvaus ir beplanio jų kirtimo - vienas pagrindinių Lietuvos vyriausybės rūpesčių

V. Kapočiaus nuotr.

davau, atsisėdau, gaudavau iš kito šono... Kankinama buvo įvairiai. Tardymas tesėsi pusę metų. Klausinėdavo, kur yra par- tizanų bunkeriai, kas lankydavosi pas tėvus, su kuo susitikda- vau. Tardymas baigėsi, kai mano draugas, neišlaikęs kankinimų, prisipažino, kad tas nelemtas liet- paltis buvo jo. Paskui jis išdavė mane ir kitus organizacijos nari- us...

Tuo laiku buvo paplitęs taip vadinamas "trojkos" teismas, ku- ris "vykdavo" Maskvoje ir taip "už akių" būdavo nuteisiami par- tizanai. Taip nuteisė ir mus pa- gal 58 1A straipsnį. Tėvynės išdavimas ir 58 1B straipsnį - organizuotas pogrindinis pasi- priešinimas, siekiant nuversti valdžią.

Badas ir prašvaistės

Nuo 1947 m. rugsėjo iki 1948 m. vasario - šešis mėnesius - pra- lejau kalėjime. Į keturiems skirtą kambarį sugrūdavo 20-30 žmonių. Gulėdavome ant grindų taip susispaudę, kad norėdami naktį apsisverti, turėdavome at- sikelti, o ant nugaros atsigulti negalėdavome - netilpome. Vi- suš gamtūškūs reikalus buvome priversti atlikti kameroje. Dažnai trūkdavo oro. Visi sėdėdavome ant grindų. Langas buvo užkaltas specialiu gaubtu. Į kameras buvo siunčiami šnipai-provokatoriai surinkti žinių. Kaliniai bijojo kalbėti tarpusavyje, pasakotis apie save. Po mėnesio mane perkėlė į kambarį vienute, bet jau kitą dieną atkėlė dar vieną kalinį, pavarde Omercas. Jis sakė, yra tėvų pažįstamas iš Liudvina- vo miestelio, pasodintas už ry- šius su partizanais. Jis praėjo ma- nes visko labai daug klausinėti, todėl ėmiau įtarti jį šnipinėjimu. Nutariau jį išbandyti: pasakiau, kad mūsų kaimo prūdė yra pa- skandintas šautuvas... Po poros savaitžių iš namų gavęs siun- tinuką, radau ir raštelį, kad prūdė stribai "gaudė žuvį"... Mane vėl grąžino į bendrą kambarį. Aš pasa- kiau kitiems kaliniams, kad Omercas yra šnipas. Ryšį tarp

gėrėtis Vilniaus senamiesčiu teko neišgal - vėl buvau įgrūstas į va- goną, šikart kartu su recidy- vistais, vagimis, plėšikais. Kur vežė - nežinojome. Vežė gal porą naktų. Pagaliau atsidūrėme Len- ningrado persiuntimo punkte. Visus iš mūsų vagono kažkur išvežė, bet manęs ir vieno esto nepaėmė, nes mes dar neturė- jome aštuoniolikos. Atsidūrėme nepilnamečių vagių kameroje. Nespėjus gerai apsižiūrėti, jau nebeturėjau lašinių, atsarginių drabužių. Estą dar ir sumušė. Po savaitės - vėl atsidūrėme vagone: Vologda, po to Archangelsko srit- tis. Išlaipino Ercove - Kargopo- lage. Apsidairėme - aplink sniego pusnys. Nuvarė į pirtį. Gavome vatines kelnės, suplyšusius vel- tinius ("vailokus"), apdegusią ar sulopytą šimtasūlę ("vatinką"), iš savo rūbų paliko tik dalį apa- tinių drabužių. Taip prasidėjo mano alkaniausi metai... Mane nuvežė į naujai statomą lagerį 20 km už Ercovo. Maisto duoda- vo labai mažai: 300 gramų duo- nos, vandens arba žuvenies, porą šaukštų košės. Iš bado mums tino kojos. Badas žmones atvedavo iki beprotybės, visiško išsekimo ir mirties. Visi kankinimai prieš badą atrodė niekniekis. Iš tu laikų išlikusi tokia svajonė: gal ateis toks laikas, kada iki soties galėsiu prisivalgyti duonos... Gy- venome barakuose, miegojome 2 aukštų naruose. Viename ba- rake 100 kalinių. Kvapas baisus! Vagys ir plėšikai gyveno kartu su politiniais kaliniais. Dirbti rei- kėjo miške - pjauti medžius. Buvo nustatyta norma, kiek turi padaryti per dieną. Jei įvykdai - gauni 500 gramų duonos (šlap- ios) ir porą samčiukų košės, jei ne - 300 gramų ir vienas sam- čiukas. Gavai 500 gramų ir dalink, kaip nori - į 3 dalis: pus- ryčiams, pietums ir vakarienei, arba gali iš karto viską suvalgyti. Daug kas suvalgydavo iš karto... Mano išsigelbėjimas buvo nuo dėdės Kazimiero siuntiniai. At- siųsdavo po siuntinėlių kas 3 mė- nesiai. Prašydavau tik duonos džuvėsių. Išvirdavo juos rieba- luose... Jie turbūt ir išgelbėjo man

Šienapjūtė Dzūkijoje

V. Kapočiaus nuotr.

*Škaitytojai rašo
"Darbininkui"*

Ko norėtume iš Vilniaus radijo?

Svetur gyvenančių lietuvių balsas

Žinios, naujienos iš gimtojo krašto visados yra laukiamos tiems, kurie jo neužmiršta, kurie gyvena Lietuvos džiaugsmams, vargais ir rūpesčiams. Tačiau laida po laidos klausydamasis Vilniaus radijo užsieniui (VRU) pradėti galvoti, į kieno rankas pakliuvusi ši galinga ir veiksminga propagandos ir agitacijos priemonė, dar taip neseniai, prieš dešimt-penkiolika metų, maitinusi Vakarų pasaulio lietuvių ir nelietuvių, kurie norėdavo šį tą sužinoti apie mūsų kraštą lietuvių ir anglų k. neklystančiomis socializmo idėjomis.

Jau nuo anonosuojamų žinių, kurių santrauka laidos pradžioje paprastai pateikiama, nesunkiai gali spresti, kokios politinės laikysenos laidą rengęs redaktorius. Jei dar giliai žurnalistineje kėdėje įsitaisęs ir dar nuo sovietmečio ligi šiolei išsilikęs arba užkietėjęs LDDP atstovas, tai neretai nuo pradžios ligi laidos galo pasirenkamos tokios temos, kad kuo nors galėtų skersai išilgai naršyti, rūpestingai iš visų pusių kedenti, gardžiuotis ir visokiais įmanomais būdais kritikuoti, kelti abejones ir įtarinėti konservatorių arba krikščionių demokratų veiklą. Nedaug arba tiesiog reta

tokių radijo redaktorių, kurie įdomiai, objektyviai, be jokių LDDPistiškų nukrypimų į kairę įvertina susidariusią politinę padėtį arba atpasakoja kokius nors įvykius, įvertina kai kurių Lietuvos veikėjų veiksmus. Labai retai išgirsi palankių žodžių apie menui, kultūrai, mokslui, tautai nusipelnčius žmones.

Tiesiog reikia stebėtis, kaip neretai radijo žurnalistai taip įstengia išpūsti įvykius, faktus, netgi smulkmenas - keliskart toje pačioje trumputėje laidoje, neįstengiant kuo daugiau informuoti klausytoją, o įsigudrina ir drįsta taip dažnai kartoti tas pačias pavardes, įvykius, kad jau iškart pamatai nudaigstytus balus siūlus, ant socialistinės propagandos korpalo maunama kokią nors prasimanytą užpuolimą prieš Lukašenką, Andriukėnį ar kitam veikėjui spendžiamus spąstus, kurie iš anksto surežisuoti dar rausvų mantijų neatsisakiusių lyderių. Be reikalo tiek vietos skiriama ekonomikai, politikai, ypač kriminologijai. Gana dažnai susidarai nuomone, kad tikrai į tokią šalį kaip Lietuva negalima net važiuoti. Tenai tave arba apvogė, nurengs arba net nužudys. Argi Vilniaus

radijo žurnalistai negalvoja, kad svetur gyvenantys lietuviai užtektinai užsienio kalbomis per TV, laikraščiuose ir visur kitur tos nusikaltimų kronikos ir taip prisiziūri, prisiklauso, ir dažniausiai dar riebesniais, profesionaliesiems žurnalistiniams spingučiams ši kriminologinė košė būna apibarstyta.

Respublikos Vyriausybė, ypač naujai išrinktasis už radiją ir televiziją atsakingasis p. Gučas išties turėtų daugiau pasidomėti šiomis laidomis, apvalyti lietuvišką spaudą, TV ir radiją nuo įkryrėjusio politizavimo, kriminologizavimo, ekonomizavimo ir viso kito socialistinio raugo. Juk gana ir taip išbaiminusių užsieniečių ir pačių lietuvių, kurie tiesiog įbauginami nusikaltimų statistikomis, šurpių įvykių žiniomis ir net bijosi į savo šalį važiuoti. O ką tada pagalvoti svetimšaliui?! Nejaugi tiek metų šitaip reklamuojama Lietuva nori išgarsėti iš kitos pusės? Mums, užsienio lietuviams, nusibodo tos kriminalizuotos, pernelyg ekonomizuotos, kelis kartus primygtinai kartojamos tos pačios LDDPistiškai nudažytos laidos. Tie, kurie bemaž kasdien klausosi VRU, nori sužinoti ne tik apie parduotuves, prekes, dešimt minučių klausytis apie Lietuvos gražuolės rinkimus arba kaip per Vilnių Gedimino prospektu lovoje buvo nešiojamos merginos. Mums nereikia neįdomių ir jokios informatyvios naudos neduodančių, menkaverčių reportažų iš gatvės, tų abejotinos vertės prognozių ir tų keistų "Baltijos" tyrimų.

Mes norime žinoti ne tiek, kiek Marijampolėje sugauta valkataujančių šunų ar klausytis tų pernelyg ilgų, jau tiesiog rėžiančių, atonalių, kosmopolitinių, neskoninių muzikinių intarpų, ku-

Konservatorių vadovai išsiaiškino nesutarimų priežastis

Seimo ir Vyriausybės vadovų nesutarimai viešai atsiskleidė po to, kai gegužės pabaigoje Vytautui Landsbergiui viešint Londone, premjerui spaudžiant, atsisakė vėliau Seimo vadovu. Ministras Vidmantas Žiemelis. Vadovai nesutarė dėl kai kurių ministrų atnaujintoje Vyriausybėje. Seimo pirmininkui išvykus ar su juo nesitarus, buvo priimti sprendimai panaikinti Europos reikalų ministeriją, sveikatos apsaugos ministrui skirti LDDP frakcijos nari, ekspremjerą Mindaugą Stankevičių. Tėvynės sąjungos vadovas prof. Landsbergis pastebėjo, kad kai kurie svarbūs pakeitimai Vyriausybėje padaryti ignoruojant jo nuomonę. Tačiau vieną birželio vakarą Seimo pirmininkas ir premjeras kelias valandas kalbėjosi, iš anksto apie tai nežinant net artimiausiems žmonėms. Vėliau buvo pareikšta, kad rimtų nesutarimų tarp vadovų nėra. Tačiau kai kurie konservatoriai privačiuose pokal-

biuose tvirtina, kad vadovų paliaubos gali trukti tik iki rugsėjo arba net trumpiau. Juo labiau, kad konservatorių frakcijoje yra grupė asmenų, atvirai nepritariančių dabartinei Vyriausybei ir jos vadovui. Rugsėjo mėnesį turi įvykti Tėvynės sąjungos suvažiavimas. Manoma, kad iki jo vagnorininkai ir opozicionieriai, pasak "Lietuvos ryto", mėgins į savo pusę palenksti Vytautą Landsbergį. Svarstoma, kad jeigu konservatorių suvažiavime Gėdiminas Vagnorius būtų nušalintas nuo vadovaujančių pareigų

partijoje, jam gali tekti atsisveikinti ir su premjero postu. Galimas ir kitas variantas - vietoj Vytauto Landsbergio ir Gėdimino Vagnoriaus rinkti naujus partijos vadovus. Kai kurie Seimo konservatorių frakcijos nariai nepatenkinti, kad sprendimai priimami nepaisant ar neatsižvelgiant į kitų nuomonę. LR

**Tik DARBININKE
naujausios
žinios
iš Lietuvos
ir viso pasaulio**

SVARBUS PRANEŠIMAS!

Skrydžiai iš New Yorko

i

VILNIŲ

\$650

plius mokesčiai

- Išvykti reikia nuo liepos 11 iki rugpjūčio 9.
- Grįžti bet kada dviejų mėnesių bėgyje.
- Skrydis savaitgaliais - \$20 daugiau.
- Bilietus reikia nupirkti iki liepos 15 d.

Nuolaidos galioja ir iš kitų miestų.

Vytis Travel

40-24 235 St.

Douglaston, NY 11363

Tel. 718-423-6161

1-800-77-VYTIS

E-MAIL: VYTTOURS@EARTHLINK.NET

web site: www.vytistours.com

Atlantic Express corp.

800 - 775 - SEND ▼ 914 - 258 - 5133

Garantuotas, greitas ir saugus
siuntinių pristatymas

nuo DURŲ iki DURŲ

Siuntiniai pasieks gavėją per 6 savaites,
o oro paštu - per 14-a darbo dienų

į LIETUVĄ, LATVIJĄ, ESTIJĄ, BALTARUSIJĄ, RUSIJĄ

JULY PICK-UP SCHEDULE

July 6	Putnam, CT	1-2 pm
July 7	New Britain, CT	11-12 noon
	New Haven, CT	2-3 pm
	Waterbury, CT	4-5 pm
July 9	Elizabeth, NJ	11-12 noon
	Kearny, NJ	1-2 pm
	Paterson, NJ	3-4 pm
July 10	Philadelphia, PA	11-12 noon
	Baltimore, MD	4-5 pm
July 11	Cut-off (the last day for pick-up)	
July 18	Brooklyn, NY	12-1 pm
July 21	New Britain, CT	11-12 noon
	New Haven, CT	1-2 pm
	Waterbury, CT	4-5 pm
July 23	Elizabeth, NJ	11-12 noon
	Kearny, NJ	1-2 pm
	Paterson, NJ	3-4 pm
July 24	Philadelphia, PA	11-12 noon
July 25	Cut-off (the last day for pick-up)	

For more information call 914-258-5133

718-348-4709

ECONOMY AIRFARES TO VILNIUS

New York-Vilnius-New York \$799 r.t.

One way to Vilnius \$459

FREGATA TRAVEL

250 West 57th Street, 1211

New York, NY 10107

Tel.: (212) 541-5707

Established in 1958

PASINAUDOKITE PAPIGINTOMIS

KAINOMIS

vasarą ir rudenį, skrisdami į

VILNIŲ ir RYGA!

Mes taip pat siūlome papigintus
skrydžius į Europą, Aziją, Australiją ir
Pietų Ameriką ir keliones laivu į
Karibų salas.

Dėl daugiau informacijų skambinti:
AIREX TRAVEL AGENCY

382 Broad Ave.

Leonie, NJ 07605

(201) 944-1273 (800) 955-7370

(201) 947-2189

UNIONTOURS

kviečia Jus keliauti į Lietuvą

- Mes esame kelionių ekspertai į visą Pabaltijo regioną - Lietuvą, Latviją, Estiją.
- Taip pat siūlome keliones laivu Baltijos jūra ir į Šiaurinę Europą.
- Keliaudami gerėsitės gražiausiais vaizdais.
- Prieinamos viešbučių kainos ir pigiausi lėktuvų bilietai, skrendant Finnair, SAS, Austrian Air, Icelandair ir Lufthansa.

-- Skambinkite 212 683 9500 arba 800 451 9511 -
dėl brošiūrų ir dėl rezervacijų.

UNIONTOURS

245 Fifth Avenue,
New York, NY 10016

Fax: 212 683 9511

e-mail: travel@uniontours.com

on the net: www.uniontours.com

Vyskupas pas benediktines

Mažą Bedfordo, NH, benediktinių vienuolyną Regina Pacis birželio 1 dieną aplankė vyskupas Paulius Baltakis, OFM. Kalbėdamas per mišias, vyskupas pastebėjo, kad jo parapija nepaprastai didelė, nes parapijiečiai, kuriuos jis lanko, pasklidę po visą pasaulį. Betgi, progai pasi-

taikius, Sekminėse, Šventosios Dvasios šventėje, atskridęs į kaimyninę Šv. Pranciškaus parapiją Lawrence, MA, pradžiugino savo apsilankymu seseles benediktines Bedforde, NH.

Vyskupas sužinojo, kad šis mažas vienuolynas artėja prie likvidacijos. Viena jo steigėjų,

sesele Alfonsa, OSB, mirė šių metų gegužės 22 dieną, o antra - sesele Rafaelė, OSB, buvo perkelta į vyskupijos išlaikomus slaugos namus. Likusioms trimis seselemis, kurių amžiaus vidurkis artėja prie 90 metų, pasidarė neįmanoma išsilaikyti dideliame vienuolyno pastate.

Šią padėtį įvertindama, iš Kauno benediktinių vienuolyno atvykusi Motina Regina, OSB, paskyrė kaunišką sesele Ger-

trūdą, OSB, nauja vyresniąja, kuri, vietos vyskupo įvesdinta, pradėjo tvarkyti pašlijusio vienuolyno reikalus.

Vyskupas Baltakis, OFM, davė seselemis vertingų patarimų dėl tolimesnio vienuolyno nuosavybės, kuri priklauso Kauno vienuolijai, tvarkymo. Ta pačia proga vyskupas paminėjo, kad Dievo planai nežinomi, bet malda į Šventąją Dvasią palengvins benediktinių vienuolišką gyvenimą meilėje, ramybėje ir nuolankume, nes Šventosios Dvasios galia panaši į žariją pelenuose, kuri prašvinta tik per maldą nu-pūtus pelenus.

K. Daugėla

Vyskupas P. Baltakis, OFM, pas seseles benediktines Bedforde, NH. Iš kairės - seseles Laurencija, Gertrūda, Kazimiera

Ateitininkų mini-kursas moksleiviams

Gegužės 23-25 dienomis įvyko šeštasis Ateitininkų mini-kursas moksleiviams rytų pakrašty Nekaltai Pradėtosios Mergelės Marijos vienuolyne Putname. Vadovavo Mirga Girniuvienė. Jai talkininkavo Daiva Navickienė. Dalyvavo dešimt jaunuolių iš Bostono apylinkės, Philadelphia, Baltimorės ir New Jersey. Kadangi keturi dalyviai buvo neseniai atvykę iš Lietuvos, dominavo lietuvių kalba. Jaunuoliai susidraugavo ir kursas praėjo

šiltoji, lietuviškoji dvasioj.

Buvo skaitomos penkios pasakaitos ir po kiekvienos pasakaitos kurso dalyviai pasiskirstė į du būrelius, kuriuose diskutavo pasakaitininkų parengtais klausimais. Diskusijoms vadovavo patys jaunuoliai. Po diskusijų jie parengė diskusijų santrauką, kurią visiems perskaitė.

Dr. Mirga Girniuvienė kalbėjo apie Ateitininkų organizaciją, apie jos pradžią - kaip reakciją į materializmą ir pozityvizmą.

Diskusijos lietė netolerancijos ir idėjinio abejingumo temas.

- Jonas Limantas, jūreivystės ekspertas iš Lietuvos, kalbėjo apie savęs pažinimą ir iškėlė mintį, jog save galima geriau pažinti tik tokiomis aplinkybėmis, kurios sukelia didelę įtampą. Jis pasakojo savo pergyvenimus, burlaiviu keliaujant iš Klaipėdos į Cape Horn, Pietų Amerikoje. Savo prakalbą pajavairino rodydamas dokumentinį filmą apie tą kelionę. Diskusijose kursantai

svarstė, kaip jie patys savo gyvenime gali siekti "naudingą stresą", kurio dėka jie gali geriau pažinti patys save.

Dr. Andrius Kazlauskas kalbėjo apie Ateitininkų šūkį "Visa atnaujinti Kristuje", atkreipdamas dėmesį į konkrečią visuomenę, kurioje Kristus gyvena ir kurios Jis buvo nužudytas. Diskusijos davė jaunimui progą pamąstyti apie tai, kaip Marija ir jos draugės jautė Jėzų, ir apie tai, kaip Jėzus jautė savo užduotį.

- Gintaras Čepas, ALTO pirmininkas Bostone, kalbėjo apie įvairias organizacijas, kurios veikia ar yra veikusios Bostone. Tos pačios organizacijos veikia ir kitose kolonijose. Jaunimui teko susimąstyti apie tai, kokios organizacijos laikui bėgant išliks, taip pat apie tai, kurios organizacijos jiems atrodo svarbiausios.

- Rima Girniuvienė kalbėjo tema "Ką reiškia turėti pasaulėžiūrą?", išaiškindama skirtumą tarp pasaulėžiūros ir ideologijos. Diskusijų būreliuose kursantai turėjo progos pamąstyti apie smurtą, kuris neseniai yra pasirodęs mokyklose, taip pat ir apie kenksmingas ideologijas, pavyzdžiui, nacionalizmą ir komunizmą.

Kurso dalyviai taip pat turėjo progą parašyti trumpas prakalbas laisvomis temomis ir jas perskaityti grupės priešaky. Prakalbos lietė įvairias temas, pavyzdžiui, gamtos apsaugą, gimines ir šeimą, keliones, mylimas papūgėles ir t. t.

Seselei Bernadetai vadovaujant, kursantai aplankė vyskupo Matulaičio senelių namus, kur jaunuoliai atskirai pasikalbėjo su kiekvienu paskirtu seneliu. Po pašnekesių visi - ir jaunimas, ir seneliai - padainavo liaudies dainų.

Kitas mini-kursas numatytas spalio 10-12 dienomis.

Mirga Girniuvienė

DARBININKAS

vienas seniausių
išsivijęs laikraščius
Amerikoje

morales žmogus neišvengiamai tampa beteisis; moralės reikalavimų negalima paversti malonumu arba nauda, moralės reikalavimai yra pilietinės visuomenės pagrindas; teisingumas yra esminis visuomenės teisinio reguliavimo principas, jis aukštesnis už atjautą, o pilietinis padarumas - aukštesnis už šeimynines, draugystes, konfesines ar patriotines dorybes. Tiesioginė dalykai savaime neišsiskiria, būtina be paliovos juos priminti, vengiant kraštutinumų, beatodairiško puolimo ar gynimo, pasiepiant ir tautinį provincialumą, ir entuziastišką kosmopolitizmo garbinimą.

Hartfordo Šv. Trejybės Parapijos

GEGUŽINĖ

liepos 19d., sekmadienį nuo 12 iki 17 val.
Lietuviški valgiai ir prekės
Gros JOE TERRI orkestras
Elk's Park, Roberts Street, East Hartford, CT
Exit 58 iš I-84
Kviečiame visus atsilankyti

PRANEŠIMAS SPAUDAI

Atminimo dienos renginiai Washingtone

Visoje Amerikoje pažymint Atminties dieną, Lietuvos ambasada Washingtone gegužės 25 d. pakvietė JAV gyvenančius tautiečius į Arlingtono kapines pagerbti čia besilinsinio JAV kariuomenės leitenanto Samuel J. Harris atminimo.

Leitenantas S. Harris, 1919-1920 m. būdamas besikuriančios Amerikiečių brigados, į kurią telkėsi Lietuvos tarnybon stoje JAV karininkai, narys, aktyviai kovojo prieš Lietuvos nepriklausomybės priešus, padėjo tvirtėti jaunai mūsų valstybės kariuomenei. 1920 m. vasaro 23 d., slopinant ginkluotą maištą Kauno iguloje, jis buvo sunkiai sužeistas ir kitą dieną mirė. Vasario 27 d. leitenanto S. Harris palaikai buvo išvežti iš Lietuvos į JAV ir palaidoti Arlingtono kapinėse.

Prie leitenanto S. Harris kapo įvyko mitingas, į kurį atvyko Lietuvos ambasadorius JAV dr. Stasys Sakalauskas su žmona Jūrate ir sūnumi Vytautu, JAV Lietuvių Bendruomenės Tarybos Prezidiumo Pirmininkas Donatas Skučas su žmona Gina, Bendruomenės aktyvas, ambasados pareigūnai, iš Lietuvos atvykę svečiai. Mitingo metu Lietuvos Gynybos atašė JAV majoras Valdemaras Sarapinas ir Washingtono Lietuvių Bendruomenės Pirmininkas Viktoras Nakas papasakojo apie šio amerikiečių karininko tarnybą bei kovas Lietuvoje. Pasidžiaugta vėl atgimusia prasminga tradicija aplankyti kovotojo už Lietuvos laisvę poilsio vietą abiem valstybėms išimtinų dienų metu. Pasak majoro V. Sarapino, nereti svečiai čia - ir aukšti mūsų valstybės pareigūnai, ir JAV besimokantys Lietuvos karininkai. Leitenanto S. Harris atminimas pagerbtas tylos minute, o poilsio vieta papuošta gėlėmis.

Gegužės 25 d. Lietuvos Gynybos atašė majoras V. Sarapinas su žmona Vyte dalyvavo ir kituose Atminimo dienos skirtuose renginiuose. Didžiausias iš jų taip pat vyko Arlingtono kapinėse. Jo metu JAV Prezidentas Bill Clinton padėjo gėlių vainiką prie nežinomo kareivio kapo, po to jis pasakė kalbą mitinge Arlingtono amfiteatre. Iškilmingoje ceremonijoje dalyvavo JAV Veteranų reikalų departamento vadovas Togo West, Jungtinio ginkluotųjų pajėgų štabo viršininkas generolas Henry Shelton, atskirų kariuomenės rūšių vadovai, JAV karo veteranai, Washingtone reziduojantys užsienio valstybių gynybos atašė.

Spaudos skyrius

Viktorui Petkui - septyniasdešimt

Vienas įtakingiausių žmogaus teisių gynėjų buvusioje Sovietų Sąjungoje laikomas Lietuvos žmogaus teisių asociacijos garbės pirmininkas, Helsinkio grupės signataras Viktoras Petkus mini savo septyniasdešimtmetį.

Eltos pasveikintas garbingos sukakties proga, V. Petkus sakė nerengias iškilmių ir nelaukias pompastiškų sveikinimų, nes "niekada jokiai valdžiai nebuvęs geras". Tačiau sukaktuviniškas neslėpė išgirdęs proginių linkėjimų iš Lietuvoje viešinio Europos Tarybos Parlamentinės Asamblėjos Teisės reikalų ir žmogaus teisių komiteto pranešėjo P. Andreas

Gross, kuriam žinomo žmogaus teisių gynėjo nuomonė apie kitataučių padėtį Lietuvoje buvo labai svarbi.

Po daugiau kaip dvidešimt metų truncančios aktyvios žmogaus teisių gynimo veiklos V. Petkus teigia turįs per keturiasdešimt idėjinių bičiulių įvairiose pasaulio šalyse. Akademiko Aleksandro Sacharovo bendražygiu buvęs disidentas yra kalbėjęs vienoje kameroje su dabartiniu Izraelio prekybos ir pramonės ministru Natan Sharansky, viešai pavadinusi V. Petkų vienu iš šviesiausių kada nors jo su-tiktų asmenų.

ELTA

A. + A.

Inž. KAZIMIERAS BUGENIS

mirė 1998 birželio 21 d. Skausme ir liūdesyje likusiai žmonai GENUTEI, dukroms NIJOLEI ir OLGAI bei sūnui JURGIUI su šeimomis reiškia meilę širdingiausių užuojautą. Gimines Lietuvoje ir artimuosius užjaučiame ir drauge liūdimė.

Jadviga Didžiulienė,
Vida, Milda su šeima

Šeštojo Ateitininkų mini-kurso moksleiviams dalyvės - Rasa Stirbytė, Aistė Narkevičiūtė, Rita Bradūnaitė, Lina Šeštokaite, Nomeda Griniūtė

KĄ GALI INTELEKTUALAS ŽINIASKLAIDOS SRAUTE?

(atkelta iš 2 psl.)

toks švietimas būtinas, tačiau jo mastai, švietėjų entuziazmas, siekis apšviesti kuo jaunesnio amžiaus vaikus, kitaip tariant, kuo jaunesniems vaikams įkalti į galvą lyties problema ir sykiu saugaus sekso technologiją leidžia įžvelgti aiškia vaikų erotizavimo tendencija, kai naikinamas gėdos ir paslapties jausmas. Lytinis auklėjimas virsta "sargio" šventėmis, prezervatyvas tampa "laisvės" garantu, šiuolaikinio žmogaus simboliu. Šitaip plečiamas seksualinių reikmenų rinka. Reikia suvokti, jog kaip tik suaugusiųjų kultūra primetė jaunimui

ir vaikams savus lytinio gyvenimo standartus, kaip tik suaugusiųjų kultūra savam malonumui šitaip "apšviečia" vaikus. Vaikai nesijaučia seksualiai išnaudojami - jiems viskas įdomu, jie tiesiog visko išmokomi: ir kaip greitai užsitraukti prezervatyvą, ir kokias gerti tabletes. Tačiau šitaip jie paruošiami būti seksualiniais suaugusiųjų partneriais ir seksualinių reikmenų (prezervatyvų, tablečių, rūbų ir t. t.) vartojimo ciklo elementais. Jie nepriklausomai veikia, nes į tą ciklą buvo įtraukti dar neturėdami aiškos savimovės, dar nesugebantys kritiškai mąstyti.

Tad vis dėlto ką gali su žiniasklaida susijęs intelektualas, dirbantis, kaip kadaise sakė vokiečių filosofas Th. Adorno, "be mandato"? Neįsipareigojęs jokioms partijoms, jokioms politinėms jėgoms. Jis gali paprasčiausiai stengtis susikurti savo vietą, nesitikėdamas jokio atsa-ko, tiesiog tęsdamas europietiškąją kritinio mąstymo tradiciją ir bandydamas aiškinti, jog socialiniame ir politiniame gyvenime privalo būti palaikomi tie kadaise jau I. Kanto nurodyti dalykai: teisė ir moralė grindžia viena kitą, o atsiejus teisę nuo

DARBININKAS

341 Highland Blvd.
Brooklyn, NY 11207

E-mail: jkeleras@aol.com

Redakcija (718) 827-1352
Redakc. FAX .. (718) 827-2964
Administr. (718) 827-1351

Spaustuvė (718) 827-1350
Vienuolynas ... (718) 235-5962
Vyskupas (718) 827-7932
Salė (kor.) (718) 827-9645
Salės adm. (718) 235-8386

Šis yra paskutinis "Darbininko" numeris prieš atostogas.

"Darbininko" įstaigos atostogauja nuo liepos 2 d. iki liepos 15 d. "Darbininkas" neišeis liepos 10 d. ir liepos 17 d. Poatostoginis numeris išeis liepos 24 dienos data.

Linksmų atostogų!

Lietuvių susiartinimo šventė - metinis piknikas Nek. Pr. Seserų vienuolyno sodyboje Putnam, CT, šiemet įvyks sekmadienį, liepos 26 d. Žiūr. skelbimą šio puslapio apačioje.

Gegužinė rengia Hartfordo Švč. Trejybės parapija sekmadienį, liepos 19 d. Žiūr. skelbimą 7-tame puslapyje.

Dail. Vidos Krištolaitytės dovanotais dviem tapybos ir 10 grafikos darbų praturtėjo Nacionalinis M. K. Čiurlionio Dailės Muziejus Kaune. Dailininkės kūrinių bus eksponuojami "Naujai įgytų darbų parodoje" ir nuolatiniuose dailininkų ekspozicijoje. Muziejaus direktorius yra O. Daugelis.

DĖKOJAME

Helen Zmij, Ft. Myers, FL, š. m. sausio pačioje pradžioje apmokėjo šiu metų prenumeratą, atsiųsdama 100 dol. čekį. Per neapsižiūrėjimą, jos dosni parama nebuvo paskelbta. Su dideliu pavėlavimu dėkojame mūsų nuolatinei rėmėjai už paramą ir atsiprašome už padėkos nudelšimą.

Šią savaitę buvo gautas sekantis laiškas, rašytas Tėv. Pr. Giedgaudui, OFM:

Gerbiamas Kunige,

Gegužės 30-31 dienomis sakiau pamokslus per visas penkias šv. Mišias ir prašiau savo parapijiečių pagelbėti našlaičiams, seneliams ir valgykloms, kurios suteikia pagalbą benamiams ir vargšams.

Mano parapijiečiai parodė didelį nuoširdumą Lietuvos reikalams.

Laiške rasite 2,000 dol. čekį, skirtą Kretingos vargšams.

In Christo,

Kun. Vytautas Memėnas, klebonas
St. Anthony Parish, Frankfort, IL

Kretingos Pranciškonai nuoširdžiai dėkoja klebonui kun.

Vytui Memėnui ir jo parapijiečiams už tokią dosnią paramą jų labdaros valgyklai. Tegul Dievas laimina visus, kurie prisidėjo prie šios pagalbos.

sekmadienį, liepos 26 d.

Nek Pr. Marijos Seserų
vienuolyno sodyboje
PUTNAM, Connecticut

METINIS PIKNIKAS

Lietuvių Susitikimo Šventė

- 11:00 Koncelebruotos ŠV. MIŠIOS
Pagrindinis celebrantas: svečias iš Lietuvos -
Kun. Aušvydas Belickas MIC, Šaltinio redaktorius
- 12:00 VAISĖS, užsiėmimai
- 3:00 Neringos stovyklautojų PROGRAMA
Vėlavų nuleidimas
- 4:00 Didžiųjų dovanų TRAUKIMAS
- 4:30 MALDOS VALANDĖLĖ už Lietuvą
UŽKANDŽIAI prieš kelionę namo

Atvykite pabendrauti ir pasidžiaugti -
pasikvieskite ir savo draugus!

Prisiminti birželio tragiškieji įvykiai

Parodytas idomus filmas apie Lietuvos kančią

JAV LB New Yorko apygardos valdybos iniciatyva kasmet rengiami tragiškųjų birželio trėmimų minėjimai. Anksčiau jie būdavo rengiami Kultūros Židinyje, vykdavo eiseną prie kryžiaus, padedamas žuvusiųjų prisiminimui vainikas, giedamos giesmės, o salėje vykdavo kultūrinės ir meninės programos. Dabar gal jau trečią ar ketvirtą kartą minėjimas vyksta Apreiškimo par. bažnyčioje ir salėje.

Birželio 14 d., sekmadienį, 11 val. mišias koncelebravo vysk. Paulius Baltakis, OFM, ir parapijos kunigai: klebonas kun. Vytautas Palubinskas ir kun. D. Jengėvičius. Vyskupas pasakė gražų pamokslą. Keliems jaunuoliams suteikė Sutvirtinimo sakramentą.

Po pamaldų į žemutinę parapijos salę susirinko apie 80 žmonių. Kaip įprasta, pradžioje buvo kavutė. Po valandos prasidėjo programa trumpu NY LB apygardos pirmininko Kestučio Bilerio žodžiu. Gražią invokaciją sukalbėjo vysk. P. Baltakis, OFM. Susikaupimo minute prisiminti ištremitieji ir žuvusieji. Žodį tarė ir minėjimą atsilankęs Lietuvos generalinis konsulas dr. Petras Anušas. Jis prisiminė, ką savo jaunystėje girdėjęs apie anuos šurpius įvykius.

Petras Sandanavičius perskaitė Jono Aukštojo prisiminimus apie trėmimus ir Sibirą.

Proginę kalbą pasakė Paulius

Jurkus, ryškindamas mintį, kad laikas dildio prisiminimus, karais pakeičia net jų prasmę. Jau lietuvių tarpe yra ir tokių, kurie kitaip kalba apie trėmtinius, patį trėmimą, partizanus vaizduoja kaip banditus. Birželio įvykiai ir skatina mus visus budėti, kad mūsų tautos genocidas būtų teisingai vertinamas ir vaizduojamas visuose raštuose. Visi ir visada turime rūpintis savo tautų ateitimi.

Buvo ir meninė dalis. Smuikininkė iš Stamfordo Edita Orlinaitė smuiku solo pagrojo ketvertą kūrinių. Ji žino, kad muzika prasideda už gaidų, priklausomai nuo atlikėjo vidaus, kiek jis sugeba įsijausti ir muziką ir atskleisti jos turinį. Smuikininkė jautriai muziką jaučia ir klausytojams puikiai perduoda grojamą kūrinių.

Ramutės Česnavičienės rūpesčiu buvo gautas dokumentinis filmas, TV vaizduojantis apie Lietuvos vargus, kančias, pradedant nuo trėmimų į Sibirą, apie partizanų laikus ir jų likimą, tautos žiauriausius pergyvenimus. Filmas vadinasi "Žiūrėk, Lietuva". Dokumentinio filmo autorė yra Vida Žalakevičiūtė-Drygas, kuri nuo 1984 m. gyvena Lenkijoje. Ten ji studijavo režisūrą, yra profesionali filmų kritikė, dirbo Varšuvos kino muziejuje. Jos tėvas yra kino režisierius Vytautas Žalakevičius, sukūręs filmą

"Niekas nenorėjo mirti". Prie filmo "Žiūrėk, Lietuva" sukūrimo dirbo Lietuvos ir Lenkijos televizijos studijos, lenkai net parėmė pinigine auka. Šis filmas - tai pirmas Vidos Žalakevičiūtės-Drygas kūrybinis darbas.

Filmo uždavinys ir buvo parodyti, kaip sovietų okupacija, komunizmas naikino lietuvių tautą, panaudojant tam didžiausius žiaurumus. Trėmimai į Sibirą čia tik maža dalis. Plačiau atspindėti partizaniniai laikai. Panaudota daug autentiškos medžiagos, kalba žymiausi vadai, parodomai žiauriausiai nukankinti ir į gatvę išmesti partizanai, atkasami jų kapai, trėmtinių kapai Sibire, parvežami jų palaikai laidoti į Lietuvą. Tai sukrečianti tautos genocido istorija. Jei žydai kasdien kalba apie jų tautos genocidą, tai čia geriausia medžiaga kalbėti apie lietuvių tautos genocidą. Tai pirmas toks dokumentinis filmas, pagamintas profesionaliai, vertas visų dėmesio. Būtų labai naudinga ir prasminga parodyti jį per įvairius televizijos kanalus, taip pat kitų tautų žmonėms. Tegul visi sužino, kaip žiauriai kentėjo lietuvių tauta.

Filmu ir buvo baigtas mūsų genocido, trėmimų minėjimas. Vida Jankauskienė, Religinės Šalpos reikalų vedėja, buvo atsivežusi parodyti ir platinti gana daug naujų lietuviškų knygų. (p.j.)

NAUJA DR. K. PAPROCKAITĖS- ŠIMAITIENĖS KNYGA

Dr. Konstancijos Paprockaitės-Šimaitienės knyga italų kalba "Da un ospedale all'altro" (Iš kitų ligoninių) jau išleista. Tai yra ketvirtoji knyga iš serijos "Una donna in camice bianco" (Moteris su baltu chalatu). Šią ketvirtąją knygą autorė dedikavo atminimui savo vyro dr. Juliaus Šimačio (mirusio 1997 m. rugpjūčio mėn. New Yorke), kuris buvo jos mylimas ištikimiausias gyvenimo palydovas apie 50 metų.

Dr. K. Paprockaitės-Šimaitienės knygos italų kalba yra: "Una donna in camice bianco" (Moteris su baltu chalatu); "Vita in corsia" (Gyvenimas ligoninėje); "Medico a New York" (Gydytoja iš New Yorko) ir čia aukščiausiai paminėtoji "Da un ospedale all'altro" (Iš kitų ligoninių). Į šią paskutinę knygą vertėja įdėjo epizodą "La cambia vita" (Vartai į gyvenimą). Šis epizodas bus antroje dalyje autorės knygos "Moteris su baltu chalatu", kuri jau ruošiamą ir netrukus bus išleista lietuvių kalba.

Dr. Konstancijos Paprockaitės-Šimaitienės "Moteris su baltu chalatu" I-oji dalis dar gaunama "Darbininko" administracijoje. Kaina 15 dol. įskaitant ir persiuntimą. Tai įdomus autorės kaip gydytojos pergyvenimai dirbant ligoninėse. Štai ką apie autorės knygas rašo jų leidėja Frida Volani Bernardelli:

"Autorė jautriai aprašo savo asmeninius išgyvenimus, dirbant keliose New Yorko ligoninėse. Dirbdama gydytoja, ji savo profesijoje išvėgelia ir krikščionišką misiją - be medicininės pagalbos sergantiems nuoširdžiai padėti moraliai: geru žodžiu paguosti, draugiškai patarti, pakelti norą gyventi. Atidus skaitytojas tarp eilučių ras ne tik sergančiųjų kančias, bet ir "saulės spindulių" slegiančioje ligoninių atmosferoje".

New Yorko vyr. skaučių būrelis "Vilija" su naujom sesėm. Stovi iš k.: Aldona Marijošienė, Birutė Kidolienė, Rasa Miklienė, Zita Sidzikauskaitė-McCarthy, Aldona Žukienė, Lilė Milukienė, Ona Osmolskienė, Aldona Katinienė; pirmoje eilėje sėdi iš k.: Vida Jankauskienė ir Ramutė Česnavičienė. Šis vienetas New Yorko visuomenei kasmet surengia Kaziuko mugę ir tradicines lietuviškas kūčias G. Stankūnienės nuotr.

Mary Akelis (Akeliene), gimusi Lietuvoje, anksčiau gyvensi Woodhaven, NY, paskutiniu metu St. Petersburg, FL, kur ir mirė š. m. birželio 18 d., sulaukusi 92 metų amžiaus. Buvo pašarvota Shalins laidojimo koplyčioje. Atsiveikimas įvyko bir-

želio 23 d., o birželio 24 d. buvo palaidota Cypress Hills kapinėse, šalia anksčiau mirusio sūnaus Petro ir sesers Bronės Spūdienės. Nuliūdime liko du sūnūs, gyvenantys Californijoje: Albinas ir Antanas su šeimomis bei du anūikai - Vincentas ir Alina.

Pereitą savaitę gavome sekantį laišką:

**Lithuanian Citizens' Society
of Western Pennsylvania, 1721-25 Jane St., Pittsburgh, PA**

President: B. S. Burdulis

Charity Committee:

Agnes Kuzin

Josephine McCloskey

Mathilda Milauskas

Mary Tamy

"DARBININKUI"

Gerb. Tėve Giedgaudai,

Siunčiame savo 500 dol. čekį kaip dovaną nuo Vakarų Pensilvanijos Lietuvių Piliečių Draugijos.

Norime paremti Jūsų puikų laikraštį, kurį skaito tiek daug žmonių visoje Amerikoje.

Pagarbiai,

(pas.) B. S. Burdulis,

President

Mathilda Milauskas,

Charity Committee

Nuoširdžiai dėkojame Lithuanian Citizens' Society of Western Pennsylvania nariams ir jų valdybai: prezidentui ir Pagalbos komitetui. Jūsų parama mums tikrai yra labai reikalinga. Ačiū už čekį ir gražius linkėjimus.

SKELBIMAI

Lietuvis, lauko darbų (landscaping/maintenance) bendrovės savininkas, Washington, DC, ieško darbininko, kuris galėtų atlikti lauko priežiūros darbus. Yra galimybė gauti darbo dokumentus dirbti JAV. Atlyginimas pagal susitarimą. Suteikiamas pigus butas gyventi - 130 dol. mėnesiui. Kreiptis tel. (202) 244-2373. (sk.)

Tik 46 centai už minutę skambinant į Lietuvą; 9,9 cento - JAV; negi atsispirsite tokiam RSL/CYBERLING pasiūlymui? Lietuvius aptamauja nuo 1986 m. Nemokėsite nei mėnesinių, nei registracijos mokesčių. Jokio papildomo kodo. Teiraukitės lietuviškai nuo 5 iki 9 val. vak. tel. 708-386-0556. (sk.)

Moterims siūlomi darbai amerikiečių šeimose. Turi susikalbėti angliškai, mėgti vaikus, žinoti namų ruošos darbus. Patikima agentūra. Tel: (516) 377-1401. (sk.)

Butai pensininkams, modernūs, erdvūs, savarankiškai tvarkytis, gražioje aplinkoje, Marijos Nekalto Prasidėjimo seserų priežiūroje. Pasinaudokite šia proga, kreipkitės: Villa Maria, P. O. Box 155, Thompson, CT, 06277. (sk.)

Studentės, norinčios geromis sąlygomis dirbti per vasarą ir gauti patirties slaugant ligonius, gali kreiptis į Matuliočio slaugos namus, Putnam, CT, telefonu: (860) 928-5294. (sk.)

Nemokamas informacijas duoda kompanija, kaip turint nedideles pajamas pasistatyti savo pirmąjį namą Amerikoje. Skambinti tel. (718) 521-0846. (sk.)

"LIETUVOS AIDAS" - Vilniuje leidžiamas patriotinės minties ir plačios informacijos dienraštis, siuntinėjamas oro paštu kas savaitę po 5 numerius voke, skaitytoją pasiekia per 3 dienas. Lietuvos paštui nuo 1998.06.01 jo siuntimo kaina pakėlus 43%, arba 40 dol. per metus, dabar "Lietuvos aidas" prenumerata JAV kainuoja: metams - 170 dol.; pusei metų - 90 dol.; ketvirčiui metų - 46 dol.; Čekiai rašomi "Lietuvos aidas" vardu ir su adresu siunčiami "Lietuvos aidas" igaliotiniui JAV Broniui Juodeliui - 239 Brookside Lane, Willowbrook, IL 60514-2914, USA. Tel. 630 986-1613.

Kretingos pranciškonų labdaros valgyklai, kuri buvo aprašyta DARBININKO Nr. 29, aukojo:

Kun. Memėnas, Šv. Antano parapija, Frankfort, IL - 2000.00 dol.

Norintieji prisidėti prie šios valgyklos išlaikymo, prašomi aukas siųsti:

Franciscan Fathers

361 Highland Blvd.

Brooklyn, NY 11207.

Pažymėkite, kad tai jūsų auka Kretingos vienuolyno labdaros valgyklai.

"Vilties" siuntinių agentūros atstovai Brooklyne, Kultūros Židinio kieme, vėl priims siuntinius rugpjūčio 29 d., šeštadienį, nuo 12 iki 4 val. popiet. Rugpjūčio mėn. pradžioje bus dedami tikslūs skelbimai 6-tame psl.

Atlantic Express corp., siuntinių į Lietuvą persiuntimo bendrovė, siuntinius vėl priims liepos 18 d., šeštadienį, nuo 12 val. iki 1 val. popiet Kultūros Židinio kieme. Dėl informacijų skambinkite tel. (914) 258-5133 arba tel. (718) 348-4709.

Siuntiniai į Lietuvą laivu arba oru. Pinigai pervedami doleriais per 2 - 5 dienas.

TRANSPAK,

4545 W. 63rd St.

Chicago, IL 60629

tel. (773) 838-1050.